

Referat - 1. zeta.

NOVA CILJUTSKA LETA, 1913. NOV.

Velača Ulica 6, Zagreb.

ZAGREB.

Refugee Collection

LJETOPIS.

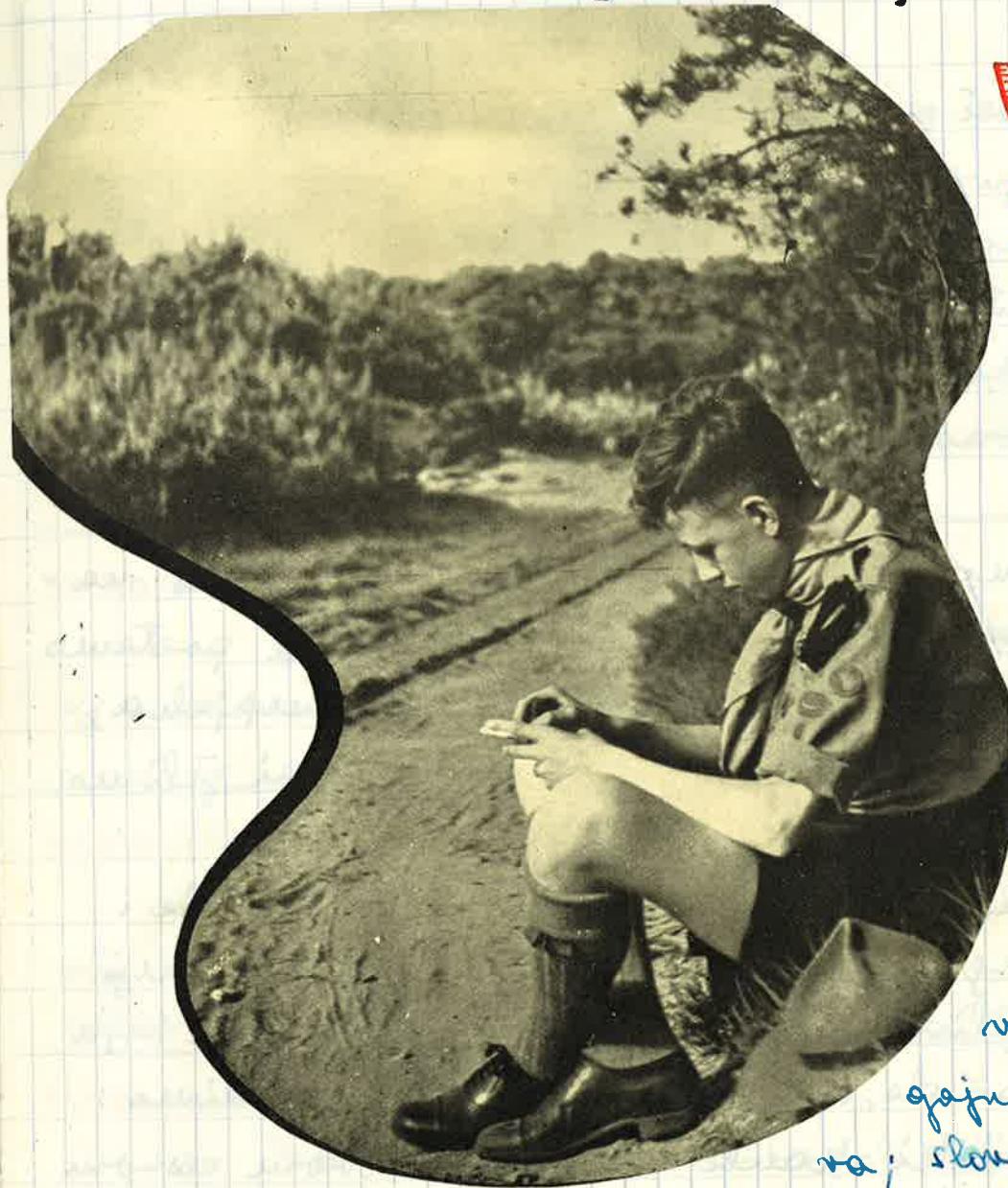
(REFERATI I DNEVNÍK ~)

Pnva skautska četa „Kralja Tomislava.“ Zagreb.

1940.-41.

Žga nas tragovi - pred nama put!

Vec se je snrečilo. Rame su ove jesenske noći. Trak je vlažen i bladoš. Prinosili je je obavila živina: vlažna drveća, nekad tako bujnozeleno, odaje nam tučnu sliku nečeg, što je prošlo.

Sjedim za stolom u robi.

Ti je tamoši čiju se tek građtanije vranâ i par novova neglje u sunču.

Predanom leži hrpa starih svačinskih bilježnicâ. „Zapisnik“, „Kupiga voda“, „Tajništvo“, „Bla-

gajna“. Pone su te bilježnice slava; slova, voja su vrable shvatne melle. Ta hrpa stvara po-

pina potjica me na poveku koja vrene, tolje. Bilo je, bilo je to nekada, no sad je prošlo. No ja vrene, shvata, ipak ta hrpa pravne kartice ne predstavlja ničto. Što bi se moglo faciti, ni se pomisliti. Što je to prečilo. Prodatili su mnogi domi, a mrtva i noći, Rad su svakodnevi radnici, puni vije i mrtvi svoju dužnost, zapričali: „Bili ovako, ili neka...“ pa onda, Rad su zaključivši to ujeli u te sade stari pićme kružige, deli su mnoga plod moje aktivnosti,

ploči noga rade.

Mnogi od nas već su smrdatrsali, izgubili su volju da dalje rade; sarađuju, no ja im jasno kaže: „Na Kriju ste!“ Istina je da, kako oni nazivaju, mnogi su to već činili, što bismo mi trebali činiti, pa nista od svega toga. Istina je, da ujutru rade; ujutru tada nije dobar blago i najveći gospodar, ali on je dobar ono što je najvažnije: D A D.

■ mi ne smijemo sustati jato, što oni prije nas naveduo nisu napisali. Oni jesu napisali. A mi treba da postemmo ujutru stopamo, pa da radom dođemo do napisaka, da budemo shanti, pravi shanti, ono što svi mi želimo da budemo.

Put je naš dug i beskrajau. Okrenimo se iza sebe i vidjet ćemo besbroj tragedija, stisala nogu onih kojima prije nas bili ujutre. Ali i želimo da se vlasto traća, ova koja dolaze iza nas, isto jačale, nes što se i mi sada čudimo: „Koliko tragedija! Koliki shanti stupali su ovde cestom rada! Hapde, da i ja postem...“

~.~

Hat je već potpunomo par. Ruke su mi prouzle i pare mi izlazi iz ustiju. I sada otvaram one kapije za željene da bude bila na počasnom mjestu dokumentata naše aktivnosti. Na name, Provočtanina, je bioće li se ta želja ispuniti.

Kpravate je u pola osam. Mori će sedam, počvire...

~.~

Taget, 30. x. 1940

...

Sankoflak,
rođa 1. čete.

LISTOPAD 1940

ČETVRTAK

24
Jučer je održana uprava Žete. Bili su i prijetni. Dogovoren je za četiri sastanak. Tma učas u četi ramo 20. Trebalo novih članova.

PETAK

25
Nema mesta naravnoga. Vod "Falek" je održao sastanak. Bilo je na sastanku 3 člana. Bratac je falco. Šta mu nikad nisam rekao?

SUBOTA

26
Zahvalio je. Kise sipe povas dan. Danas je održano drugo predavanje "školskog univerziteta". Bili su samo dvojica.

NEDJELJA

27
Učenici su sijepi, no bili bi još sijepiji, da ih je bilo više. Bio je, natra, održan četvrtosestavak, a prisutno 10 lica. To je polovina. Tani je bladro i nepraktičan sipe klobas.

PONEDJELJAK

28
U četi mesta naravnog. Nopće, planati su u slabim međusobnim vezama. Ali kako voditi?

UTORAK

29
Pod satom zemljopisne stolice je brata vodić ideja? Koprivnica. Ulica je prista dozadna.

SRDEĆA

30
Održana m. e. sri prijetni. Izplašen da je vruća refleksija preduvremenja. Netra joj budućnost!

LISTOPAD 1960

PONEDELJAK ČETVRTAK

Preček na upravi do bio sam gestopis. Počeo uvečer kakoće izgledati ono što će napisati. Događaj prošao.

31

STUDENI 1940

PETAK

Opet uvečer uvažam gestopis. Šta da pišem.
Pada kiša.

SUBOTA

Bio sam na proti 2. i 6. čete. Ne sviđaju mi se programi. Oni skreću su teži.
Koča.

2

NEDELJA

Zabava 2. i 6. čete. Ništa bio na programu.
Ljudi su u glavnom u zadovoljju. Organizacija
nije zaboravila udelovanje. Obitelj.

3.

PONEDELJAK

Zabava dovele samo 1300 din. Nije u
čudo koj takve organizacije. Zauvijek
mi ne pada kiša.

4.

UTORAK

Napisao sam članak na gestopis, ali sam ga ipo-
lio. Sad još napisao. Vremec kao u prošloj.

5.

SREDA

Ponovo sam napisao članak. Kredet je dobro.
I pet pada kiša.

6.

Prvi dan tečaja.

Vorius je u malom trenutku napomušao močke ženke ūčernice. Kuda čemu? Idemo na tečaj za vajce. Na križinu.

Nakon lokomotive, tada kojim se mas vagon veliko poslikuje na tračnicama. — Vorius je vec 24 sata, ali nici nis učio. Radonualo gledajući kraj kojim prošavimo. Divan je. Ogromni stari borozi dobroj austrije stoje, i puni su viski pustinja. Prepreke na lakovu. Ima mijeđu da nas, dobrodostu prenaturaju, i svoju ^{nau} zeljotekujuću jumiju, spiske: "Nebro dođi u naše carstvo i živeti puno poždravljamo Vas." — Pod nas malina gorska, rijeka. Početa i hita kroz trijane. Lini je se učinil. Veselo uđe pojavu veliki vali o kameni pjeve obale. Tuci man pojavi žuborove pričiju pesto. —

Ihola, pepline polako hoci. Skoro puno stiglo. Spremajući se brzo, čujem glas vodje tečaja. Stigli su. Radimo stvari i u vagonu, i pojavio se u mali brezuljik.

Velika nečista livača obraćajući pozativu, i prenabranu stvarima na pola blusenog lepotat. Buduće logoristi. Gospa goličavih pječaka ponadražala nas, i budec učiliželjus. — To su sarajeveci i beliški dečaci koji su tu prije nas logorovali. Ruciči čatovi, i deca se kaštanoli. Dok se oni spremaju za odbrak, mi učimo ištinsko livanje. — — —

Pozje ručke opet se pojavljuje male lokomotive, i odnos u solom golatičevi. Radimo usrđivo, i

polako se plijeć, naš mali pjevski značaj.

Gas je već prije sunčanak, i izvirdaljkoj naš rove
u vruću. Vrčeva) Umor uvi suši i gladiči i jedne u kro
pući. Napokon uvi gotovi i učinio pacu jednu
čelju: spavati. Ali još nije sve gotovo, jer se ponovo
rove mita. Tito se raspoređe straka. Napola već
spavača, ali mu glas dočaravač nastačući ka
broj žuči; "Nastavak Velimir straka od 1 do 3." Počet
sau jer jedini koji je tako rove, zadržao volnuk
našem sam! — Ustati iz najljepšeg sna, na
palatu blagovnicu i slisati dva, sata roktanje
svijetla i obilno hrkajuće broje iz satova.

Zahvaljujući se toplo (naraonu u seli) ovom
koji je budeći osamnajstog za vrijeme straku
provođao bio mani.

Napokon uvi u krevetu. Gledaju kroz okno svu
krila: agromic sjene bočova, i parnog lana o
u ptischeni mimito, dana. Napokon treba
potpisivati da odsvoja povjerenje. Optimist.
Kao je.

Na dalekom je tajnom nebeskom vodici
ticipira čujetele.

Nastavak Velimir Šenac.

Izauzimam moje zadacu, da odgaja i pripravlja buduće ljudi za život.

Znamo, da današnji svijet zahtjeva od nas mnogo veće umne sposobnosti, nego što je to bilo pred nejih 30. godinom. Današnji naučni i umjetnički horizonti takođe su se proširili, da njihovo proučavanje ili samo upoznavanje traži jedan sistematizirani rad kroz dubje vremena. Da bismo mogli raditi i živjeti u takvom svijetu trebamo ga i preučavati, pa tako i današnje društvo, u vicini sličajeva, traži u svom radu ljudi, koji imaju nesvojstveno znanje, a takovi ljudi mi zovemo kulturnim ljudima.

Szauzimam još si je u početku svog stranjanja postavio zadatu, da odgaja i pripravlja buduće ljudi, koji će biti sposobni za život. Nije mi poznato, kako je on tu zadacu rješavao u prošlim vremenima. Kroz nekoliko radnih godina promatrao sam cijelokupni mantski rad, i došao sam do zaključka, da on tu zadacu ne rješava dovoljno. Ne slăšem se snjemu, ako on smatra da će ljudi pripremiti za život na taj način, što će ih naučiti vratiči i vronove, tajmo dolaziti na sastanke, pružati prvi pomoci, i sve mo što je stime u veri. Ipak se je u posljednjem vremenu u našem steagu, mislio, da treba mantskom radu nešto dodati, kako bi on postao savremeniji. Ne znau da li je do toga došlo svijesno ili pot-svjесno. Na tome se je priljevilo mnogo radilo, ali se nije mnogo uradilo. Mnogo se je truda u to uložilo, ali je glavna vrha promašena. (Noskali, učionicica, kulturna predavanja, listovi.) Raspodjele je taj, što se nije radilo po nekom planu, nego tek od vremena do vremena. Mislim da su time ipak neski pokazali put kojim bi suzauzimam trebao poći. Izauzimam li trebao jednu obnovu, ne promjenu, tj. trebalo bi obnoviti mantsku rad i mantsku literaturu. To bi se u prvom redu sprovelo u starijem vodovima, a tek u manjoj mjeri u vodovima s mlađim članovima. Mnogo puta

sam razgovarao sa brojnim skautima, i pitao sam ih kako
napisatijskautizam. Većina odgovora slagala se u tome, što im
skautizam ne pruža ono što oni traže, tj. postao im je, u neku ruku
dosadašnji skautizam nisu nista drugo malarili, nego samo skauti-
zam, a danasnji skautizam ima preveliko mnogo, što bi im mogao
priuštiti. Zato sumuštam, da treba naš program dopuniti svim onim,
sa čime dolazimo sada u životu u veru, kako bi se mogli izgraditi i
formirati, te na taj način mnogo pripravnije ući u život.

siguran sam da me mi ne razumijete, i da mi ne odobratate. Ako ies bili jednog dana raspoložen za čitanje i varnisanje,
ponesaj te moje misli malo promorgati. Sade udeo sam na kojem
tej referat pročitao, mislim da nisam sve mase prisustvuo kako sam
seli razmišljao. Ali možde ies ipak nesto shvatili. Nadjinjpravnije da
ču ti odgovor, na sve pitanja u veri i tim referatom, samo ne znam
da li im te moći uvojeriti u moje misljenje.

Zagreb, 13. XI. 1910,

Zadravec Rudolf,
magaznik I. čte.

ČETVRTAK

17.

Popodne čitam stare knjige > Naseg Puta c. Doprada mi se jedan logorski člancik.

PETAK

18

U školi nam dočinio neugodan dočinac. Na hodniku je 6 čita objesili > Nas Put Raja ga marljivo čita i antičine. Ovobiti im je upao jedan "vič u ři, i sri konstatiraju da je rečina vreća slaba, ovaj im je upravo glup.

SUBOTA

9

Na hodniku je postao običaj, da se ze svaki neuspjeli "vič" nače: „Savitski vič! Neugodno mi je pred istakim. Kako mi žene i u aju o scutismu.“

NEDJELJA

10

Preje popodne bio je īčini sastanak. Velo dobro je uspio. Bili suvo skoro mi. Hladno je i oblačno.

PONEDJELJAK

11

Pokusavam niste napisati nešto fitopisic. Ne uspijiva mi. Ah! Budem sutra, još ima vremena.

UTORAK

12

Opet pokusavam s referatom. Prolećtevo! yet mi ne isle. Budem sutra, minu popodne vremena.

SREDA

13.

Konacno pisem referat. Ne izglede mi dolac, već mi izglede da mi cu uspjeli uako hocu.

Zadovoljstvo

OSVRT NA REFERAT BR. R. ZADRANCA:

"Skantizam ima zadacu, da nas odgaja i pripravlja za život."

Brat Zadravec rečena reč je iznenadio i obaslova, iznjeviši na upravi čete moji, gore navedeni, referat. Tenu toga referata jest zadatak sretne izabrana i sгодне oblastne. Posne točne načine br. Zadravca, da teba da se spremamo za budućnost, teba da odgajamo: budemo odgajani. No skantizam nije zadicio, da nam me daje. I razvodi, i rad, i nauka, i praktično spremanje za život. Ne ono, što mi učelatimo u svom daučniku, međunarodnom, životu, skantizam bi tebas da nadopuniće. Ono, što ne možeš dobiti ni u školi, ni u domu, tebas bi da dà skantičar. Ne moramo primati, da ni škola, ni dom ne deju nema ono što bi vam morali, pa ga skantizam skantična postaje silno velik, i rečena teško iznesiv. No neć skantizam je ne izveste, to je istina, ni mala. Hću samo kazati, da, ako bi se skantizam i privreda u mostac sa zadećom da popuni praznina doma - škole, ne bi mogao u tome uspijeti.

Posne isprave je točnija, da mi ne radimo po pleniv. Baden Powell lijepo je rekao: "To i to teba da radite, i tako i tako teba da radite...", no ~~ni~~^{da} mi ~~niti~~ nismo radili da postoji netki čovjek, sade sigur i popure, kome teba da zahvalimo za mnoge lijepa čarove, što nam ih skantizam daje. No s druge strane (mater to i ne punilo bilo koko pokvalino za potket) da način, da je još uvijek bolje da radimo, pa makkor to: ne bilo po točnou i

preciznem planu, nego da verodljivo. Sami, napisci i
gratine prolose, a mi ipak verodljivo, postopimo: živimo
samo slobodno, nego mrežeg rada. Plaški rad stao bi man
mogo, mnogo više, otome neva punije, i utvarema
krat život s potpunim pravom.

Skantska literatura, kostovi - ligepe su to 'stvari', o
kojima sam: ja sazjev. "Nostabi" bio je osnovan, no
nije ga osnovao shantizam, već nekolicina članova tog
veličnog pokreta. I nad su oni otigli, otigli su i ujihov
rad. Nopće, tu dolazimo na ono nječito: ne ovde s popu-
dici. U historiji države su se disale: padale - padale -
no s vladarima. Tostu shantisti vodili su - dobro se
radi; vodo vode - i čete mu nestaj. To je, kažeđija ne
samo shantizam, već: vlastiti obizava. To pripremaju
s fugom, jer shantizam bi morao predužiti.

Stanji dječaci vodile, jer im shantizam ne daje
onu, što bi oni željeli. Postoje britani, no ujihov rad je
tako slab, da ne zadovoljava željuva mlađicu, ko-
ji se u tom vodi ne osjećaju zadovoljeni sâm shantizmu.
Trebalo bi, trebalo, shantizam dati novi pravac, pravac
nade plauskoga života. Trebale bi se zadovoljiti želje
ne mlađine, no na želost, ni shanti u vodstvu ne do-
bljuju onu što žele. Zato čemo mi, provjetati, politika-
ti, da istovremeno moj shantisti kraj u vijek će biti one.
Oto teba de brude. I svih smanjivati. I br. Život
će tu ponosći. Život, da bice, jer on je Život.

Danko Šlak,
voda 1. čete

Studeni

Četvrtak

14.

Izrezujem rasne slike iz rečenice sa ţalgim postu
mesečne sabave - Obrazno

Petak

15.

Pisem raspisnih njirove. Uvježbavam rukopis.

Sabota

16.

Učio sam ili me predvorjuje nečija, ali ne žao, misam imao
vremena, učišu išči drugi put. Ujutro kise, o poohne sunce.
Sivki apnulsko uvježbam.

Neobjed

17.

Bio sam ne Fuji, rezavsam kostice sa ţalgim postu.
Uvježbam vjetrovito.

Ponekorjak

18.

Izbijoram se referatom, nemam time broj mitske ideje.
Boksuz sam, ali su već dve se sjetim - Kise podne - trne roste i toliko.

Utorak Opet referat mesnani stede prijem, tihu spjivo sam 19.
st. jednostavno ih napisati uku sгоди se logore.
Ujutro kise - posljig podne obrazno.

Srijeda Klomam se u napisima referat i ovnja onj dnevnik
Ujutru magla. - posljig podne kise

20.

Logorški svit.

Yutro je! Divo yutro, kakvo more biti smuo ne mojem plavom? Govremu... -

U logoru tisina, kogu počkida rujanje striceljke i sun morskih valova kogu moločaj o obalu.

Pogledam na "loket". Tila sedam je. Govremu se jo mog satone, kogu su neki slabnici novaki, pregači, bušarci, pogoljam kogu zabe jidim, da se ušoru povištovat jo su me neki pretežki.

Desetničko red nosijemna vatre za sviljko. Govremu se kakov.

U 3/4 t. ili smuo ves' štovi snihodni osm trubice. - Govremu je, da trubice trebe mnih hodići nistgimeti is satoma.

Menem mnih i sajam, parketem ne obalu, da ne optekam.

"Gnigo" veličan klinas.

"Festo" usitam ga je.

"Ja kaj si sel sajam, tak itak ti se veljevi u morskih vodi, odgovornim on i otvori smijesi mih knjig che more me kusonge. Ostavljam sajam u satom i trubice sve nijim.

Okupam se i optem, s satim uredim svoju "pasja kuću" rezmetom.

Obavje se smotre, sveke stoji mirno pred svojim satrom, dok tragi iste.

Po svjetku smotre volimo ne sajutneb, a satim

sjedenu u hlaol i usinu u resne igre, kav i pjesme, jer se
ne veri u logorske vatre. Tako su morali i spremno
u resne torke i isure. -

Tako meni u nadu prolosti smje proslue, a onda idemo
na objekt. Umeni ala sorte. - Skoro -

Te vrijeme objekti, kav i hlaol, stakle nesuma prigra-
vane, shijaju se svi u resnu kulbarskih vjetrina, ali u
glavnim smo svr sadovljiv i traumne repeste. -

Poslij objekte izvalimo se kav i tukori nekud u hla-
doriju i "kujavamo", dok traje stragi odmor, a poslij proslue
obori kujavaju i islobovlue ique. -

Neki je kujavju, kav i resne novace vori se u čamcu, drugi
lije slodolol, a treći igraju ping-pong, koji je prava
atrakcija moje logore i tako u salavu nem pobjanjat.
Na proslasi rasori i spusti se sumnje, a vječno mes i
verza. -

Poslij vesere odrije se logorska vatra. Odrijevaju je
narne igre, pjesme i pjesme i tako dode logoru dobre kav
treba i u spontani. -

Gasanjav metu uholjene se u žutore i pomake sa-
vlače logorom opet tijine, koja prekidaju samo konci
strane i ūun morn.

Misam doste siguren, da li sam dobro sliku moje logore,
jer takav logorski život sam ju voleo sa moje strane, ali zidovi
mogu se sigurno uveriti, a to je, da je logor najgospa-
darska u tijestu jednog shantie. -

Zagreb, 20-XI-1940.

Povoljak Željko
Tajiničić Čete

STUDENI 1940

Četvrtak 21

Jutje je br. voda rekao na upravi čete da se treba napisati nešto za četu. Ali ja misam da nas nista čuo o četi. Vrijeme je hladno.

Petak 22

Danas su odričli nastanak kod galeba i čopor učića. Vrijeme je hladno. Ako tako nastavi biti će skoro snijega.

Sabota 23

Danas je održano predstavljanje kluba brodara. Od naše čete prisutni 3. Pone hladan vjetar bez kise.

Nedelja 24

Zgrat voda mi je danas predao reputaciju za soloteku ~~u~~ voda Galeba. Vrijeme hladno i vjetrovito.

Ponedeljak 25

U četiri me nije dovelo mister naroga. Prodajem laste na četvrti radnici. Kjelomirčić mi mijeva. Hladno je. Lvi su obukli ambarčapke.

Utorak 26

Opet prodajem laste. Prodao sam samo jednu. Jot ih imam dosta. Ujutro je hladno, a podne topla, no već je hladno.

Srijeda 27 Vec' je + sati. Žurim se ne upisam. Zima je.

Crtice sa jednog mojeg vodnog sastanka.

Ja sam vodnik! Ne sam bio vodnik, sumnjavam, ali da nisam dobar znau. Dali sam tome samo ja bio ili su morda i drugi neravnani. Pokušaću ~~da~~ da Vam ujeren opisem neke crtice sa jednog mojeg vodnog sastanka. —

Petač je! Ujutro sam u školi. Trčim za vrijeme odmora da obavijestim dečake počasni put pre sastanka, da dođu. Kojeg god vreću, dobitavam isti odgovor: „Jednoćel budi sigurno.“ Poslije škole, idući putem, sreće me jedan i konacno me ujeri da će mi doći, osim jednog, koji je bolestan. Poslije podne pregledavanju još jednou u my programu i ujedno bavim ga. Odlazim u poslovnicu gdje odnawimo sastanku. —

Pobunata prije određenog vremena. Listam neke novine i čekam. Još četvrt sat! Postajem ponalo nervozni. Što ako niko ne dođe! Neuspjeh, "mislim u sebi", ta prije podne sam ih vidio i rekli mi da će doći sigurno. Konacno jedan dolazi. Meni kao da je spao uobičajeni na leđa, uskakao je samo jedan. „Bolio istki nego mista," ponisti nekako radom u sebi. Za kratko vrijeme dolazi još jedan. Ali sada sam nekako tivam. Od sestrice samo trojica. Kad me jedan upita gdje su drugi, jedva mu odgovorim: „Pa doći će, još je ranio.“ Pogledam na sat. Vremje je! Stvarim msta da kada u mimo kad razvori zvonec. Pojavljuje se četvrti način zadilan. Ta, nepristivenim sadećim odgovorom na njegov pozdrav. Sastanak je pacio. —

Od sestrice prisutna samo četvoricu. Jedan je bolestan, ispricano! Pitam za drugog. „Je on radije igra nogomet nego da dolazi na sastanke," veli jedan. Ja sam razočaran! Zato

on više voli nogenet nego skantizam. Na prošlom sastanku se upisao a već ne dolazi. Zasto? Možda ne voli skantizam jer mu ga je misao dobro pribarao na prvom sastanku? Ali zasto onda drugi dolaze i više volje skantizam nego nogenet?

Tumaciju organizaciju saveta. Jedan me upita: "Kako se zove ~~član~~ našeg člana?" "Mi ne pripadamo nijednoj člupi jer smo osnovali novo savet skonta B.H." odgovara mi njegova. "A kak duge "pite slonu"? Pa već "skoro godinu dana." "Joj" - na vec godinu dana, a još nije ni odobren" nastavi jedan bolje upućeni. Ja nastrojim da savnini manastirski skonci razgovor na drugu temu.

Pričemo sličice za saljivu postav. Kad me jedan upita: "Hocemo li mi dati solo-točku?" "Nemam," odgovorih lakouski, a rabava je za slavet dana! "Ali zasto vod Saber predaje, a mi ne?" nastavlja on dalje. Ja mudro intimiram savnog člana o tome. Na upravi je dogovorenod da će svaki vod dati jednu solo-točku a mi je nemamo. Zasto? - jer sam ja bio lijan pa sam se oslanjao na br. vodču. Tako je na koncu vod ostao bez solo-točke. Drugi put se mostam više trouđiti pa mi se to nesmije desiti jer je ipak glavna krovija moja.

Pola sata prije svjetka sastanka stali su na jednom od letići u sobu vijeća. Oni su bili uspostaća mima ali kad ih se više skupilo stali su igrti uelu igru i svaki čas su mesto pitali bilo meni bilo loga iz voda. Oni imaju sastanak osimak poslije vas. Ali znate li to da ja nemogu u mitu svršiti vodui sastanak?

Ja misam vodnik loga usmena parato još učinim na koji manjim biti nepovoljnije sa mojih sastanaka nestale. Molim one loge da istaknuju da mi u tom pomognu.

Zagreb 22-XI-1990.

Smiljko Čigović
vodnik Galeba.

Studenzi 1940.

Četvrtak

28.

Jučer sam moj učenac primio ljetopis, sve me je strah da neće biti tako lijep kako ga vratim.

Petak

29.

Štijem već po treći put crnu traku na epoletu ~~od~~ moje uniforme.

Sabota

30.

Danas je održan skautski univerzitet na kojeg na žalost nisam mogao doći. Vani je cijeli dan vrlo hladno i snijeg je nepodnosiv.

Prosinac 1940.

Ponedjeljka

1.

Danas je obnovljena naša zahvala veseli me isto je solotacka našeg veda ispalila dobra.

Ponedjeljak

2.

Jas sum umoran od zahave ali sam u školi ipak ostao budan. Vrlo je hladno.

Utorak

3.

Mučim se da bavim načetom naslov za slanak u našem ljetopisu.

Četvrtak

4.

Spremam se za sastanak i upravnu.

Vrijeme je ispod nule.

NAŠA ZABAVA

Zabava! Da zabava, lako si je zamisliti kako izgleda, ali teško je onju pripremiti i spremiti sve pojedinosti za nju. Tako smo i mi zahvali imali sada u nedjelju.

Pripreme za zabavu su počele već prije tri tjedna, u ta tri tjedna trebale su se izrezivati sličice za šaljivu poštlu, skupljati stvari za tombulu, prodavati uloznice uvežavati solotache, i tako je svaki od nas dobio dosta posla. Kako je kasnije utvrđeno ne su se pripremene izvrsile kako valja i na vrijeme.

Na sam dan zabave bilo je najviše posla, probale su se solotache, uverivala se je tombula, pravili su se sendvići i nosilo se je to sve u prostorije u kojima je ona održana.

Najrad se zabava počela. Na početku je brat voda održao jedan govor i stim je započeo program. Program je odlično uspio, jer svaki od onih koji su predstavljali doo je sebi trudio da ispadne njegova točka ito valja. Poslije programa počeo je jazz da svira, buffet je počeo da radi, a dečki i planinke su prodavali šaljivu poštlu, tombulu i šaljivi ratvor. Stariji su plesali, a neki od nas imali su razne dužnosti na garderobi, šaljivom ratvorom ili na tombali.

Zabavi su prisustvovali sve dvjesto posetilaca i shanta. U najboljem raspoloženju zabava je trajala do ponoći.

Zagreb 29.-XI.-1960.

Petravac Tomislav
vednih "Dabra"

PROSINAC 1940.

ČETVRTAK

5

Jučer je održana 12. uprava čete. I po prvi put se nisam bio zadovoljan. Ko da vidiš oni veseli, ali: ozbiljni provočaši, već neka raje... Kas - uprava stoga više puta!...

PETAK

6

Prva četa dala je čavatu 100 - Bić je pomos u planiranju stamerine. Grogne sam ponosan na to. Jučer je bio slijep.

SUBOTA

7

Bilo me je 8 na predavanju "Mračnog universiteta". Mračno je vijeme. Plijasti vlaša.

NEDJELJA

8

Održana je zeljava 8. čete. Br. Marton, žadivac: ja konstatišao smo je visoka "Kao je to bilo kod vas!"

PONEDJELJAK

9

Blaseni ponedjeljak! Stolac dolazi poslije vedje- lje. Sliko će uprava čete - hvacati li biti svi?

UTORAK

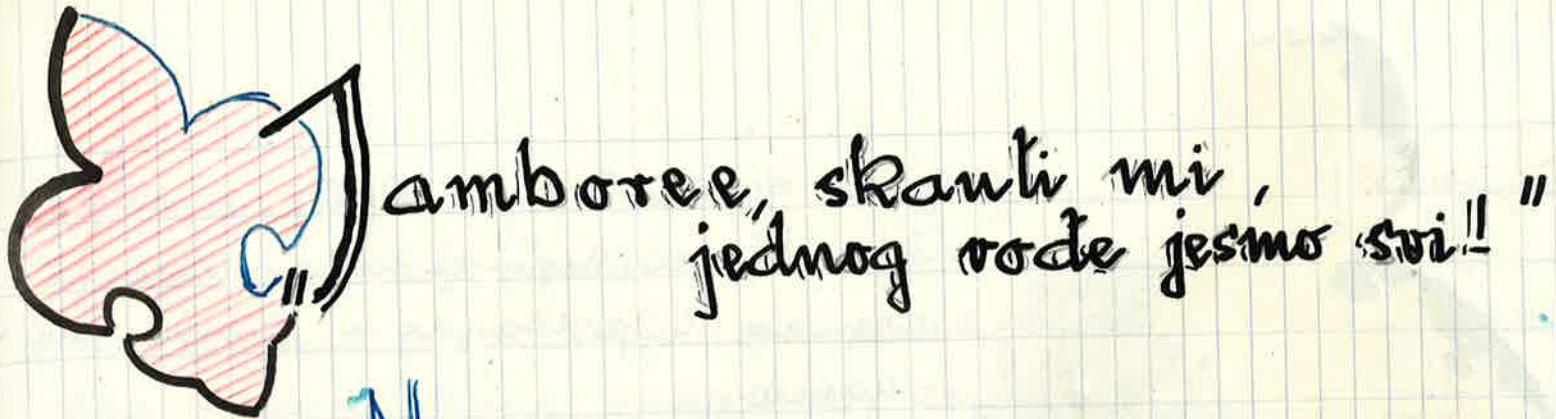
10

Prepisujem referat. Glava mi je puna misli o druge ljestvi. Razgovarat ćemo sutra o tome. Magla je stvarna. Ko u Londonu. Good night!

SRIJEDA

11

Pao je snijeg. Po prvi put. Fim bio bio blanski časopis sa fotografijom na naslovnoj stranici: vratci se gruslej!

Jamboree, skantli mi,
jednog rođe jesmo svi!! "

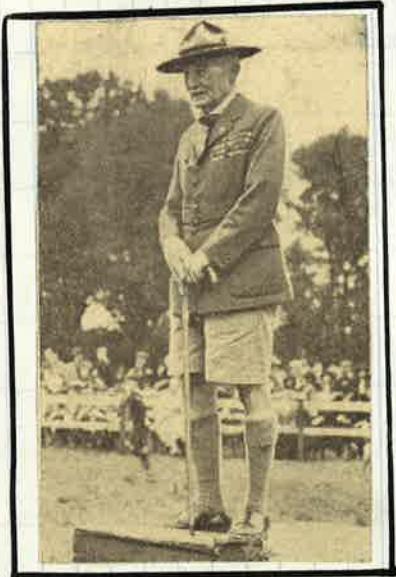
Niko na svijetu nije skorio ni znao, niko
nije naranču ni polagao vašnost na ovaj dan. Nad
se je jednog jutros u tri čas plač novorođenčeta.
Zaplakalo dijete, a njegov glas čuo se i na ovoj lou-
dostvoj, gustom maglom zastrtoj ulici. Tma tome
osamdeset i četiri godine.

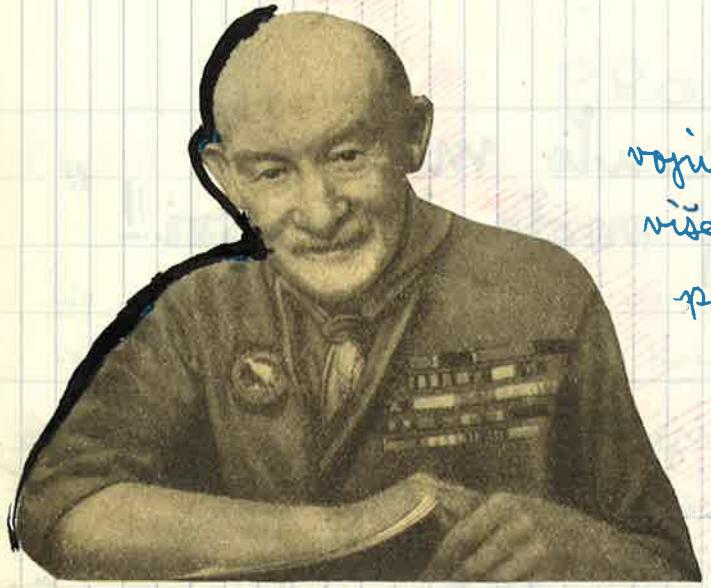
"Kako da ga nazovemo?" upita majka.

"Pa, Georg bi bilo lijepo imati..." primjećio
je. No složio se u drugome - i progovore dječaka Ro-
bert.

Bilo je blistvo toga dana, i snijeg je
padao po ulicama engleske prije-
stolnice. No i taj dan je punio, i
niko onda nije upamtio datum
22. februara 1857. No danas taj dan,
brojke toga datuma lebde pred oči-
ma miliona skauta cijelog svijeta,
sjećajući se onoga. Noji im je dao
skautizam.

Baden Powell bio je vojnik. Teč u svojoj mladosti
bio se pripitku na nošenje uniforme i oružja,
no je tek 1908 godine zamijenio kratkime bla-
ćama, skautskom brošljom i moravom. Kao

vojnici Baden Powell slušao je ponajviše u Africi, noći je tako dobro i poznao, i privlačao u svoju prijateljsku gomu.

Duša Baden Powella bila je profinjena i nije se zadovoljavala sâmim malim radoštvima, što nam ih svaki danji život pruža. Gledao je na svijet, i mnogo toga je vioce. Upravo je ona slina, novi faktor, na čijim leđima leži budućnost svijeta. Gledao je tu omladinu, i vidio, kako se ona slabo pripreavlja, da preme na sebe ovu veliku i tešku dušnost. Tu duši osmislio je rastalo se misao: treba omladinu skrenuti na pravi put; potaknuti juj kako da živi, da bude što bolje pripravne za budućnost, za dugi: tešku budućnost. Noja je vodila.

Jedna misao borbila ga je: „Nemni něsto! Ti to možeš, Ti to moraš! Dušnost ti je to pred ljudima, Bogom: samu sobom...“ Druga misao bila je mirnija, flegmatična: „Šta te briga!...“ gorovila je, „Kako je bilo do sada, bit će: odsada...“ No Robert je odločio. Prihvatio je ono, što mu je prva misao rekla: „Stvoriti omладinu pripremljenu, hrabru, veselu: dobru“ bilo mu je poslo.

„Well, kajdemu na posao!...“ rekas je Baden Powell: osnovao Skautizam.

Druvoras je organizacija. Njegovi je bio cilj da stvara
ljude; nije se ogranicio na vjere, moralnost i boje no-
ve; zaharcio je vrsnju, plenuosku; staleste razlike;
da se nam je moglo ukladiti voja za da radi, ži-
vi; voli - a to je najveća njegova saslužba.

Morao je da mladava oponne potisne, a to su
mu došle, no on ih je one mlađe, i mi smo mu
za to biskajmo zahvalni.

Timitrije Ciljančić,
vodnik, "Galija"

Tomislav Petronić
vodnik "Dabro".
Godogjoh Zglober
Tajnik.

"I sada vas je prevera-
zila: razalostila svrt na-
šeg stercog "Chief Scouta"
22. novembra ispušto je de-
leto od domovine, u Af-
rici, Henry svoju dušu.

Ali, Pročetosi, zahvalni
smoti: za sve. I, braco vol-
nici, stavite svoje pot-
pisne na spomen svrti
stercog našeg brata, sa pje-
simu na vratima:

"Baden Powella nema više
živog među nama . . .

Slava, slava Omladici,
koj' će vječno biti snan!"

11. XII. 1940.

Zadravec Rudolf
Ulaginik Čete.

Danke Omladi,
voda i. Čete.

Monton Velimir Šem.
čepirovo vodo

PROSINAC 1940

ČETVRTAK

12.
Razmisljam o listu prečete. Uvako kako je to zaumislio Šarko, stvar je zgodna. Trene je učajno.

PETAK

13.
Imao sam sastanak sa vlastinom. Bilo je dobro. Trene je sagivio, stalno izaziva i ovička me i mrećuje.

SUBOTA

14.
Napisao sam člank za hčopis. Treba ga još malo popraviti. Naveli sam otisao na predava, uje, ali se nije astražalo. Razmislio sam o uprava, mor naše ječe. Uvjem da se opet pojavljuje medju namici - duh, koji je prije vlastio medju pročetarsima. I už zlog kojeg sam razolio t.č. Na predavanju uas je čekalo 4.

NEDELJA

15.
Bili smo na zabavi Čeških planinika. Od uprave nas je bilo 3. Drago mi je da smo im se barem dočarili na njihov posjet, na našoj zabavi.

PONEDJELJAK

16.
Pokušavam da napišem nešto za vlastice, čak sam i napisao, ali sumnjam o kvaliteti napisanog.

SREDA UTORAK

17.
Pišem nastavku o jučer. Predupraćko je.

SREDA

18.
Danas je uprava. Sviđaju mi se naše uprave.

Moj čopor

L ogor ječte na Bohinju 1958.

Kao na svakom tako i na ovom; stvaraju se veliki planovi za, dajući rad ječe. Među ostalim stvarima, pojavila se na papetu i jedna nova: osnivanje čopora vulinaca.

Pošlije povratka sa lopora, počeli smo sa odbijanjem upozorenja. Ja kao budući vođa čopora, sakupio sam svu moguću i nemoguću lektiku o vulinima, i to marljivo preučavao.

Kao prvu školu, koju smo hteli posjetiti, odabrali smo osnovnu školu u Državkovicevoj ulici. Tamo je već jednput bio po kusku, i upravitelj nije imao ništa protiv.

Njegova dana nakon posetke škole, posjetili suši i upravitelja. Na ovaj put su nemački ministri protiv tog, dapač, nijemu je drago da skauti dolaze na njegovu školu. On je uviše bio prijatelj skautizma, pa i sam on je bio dupo vremenski skaut, i bio bi jako zadovoljan, ali potreba je bila jedno mala formalnost, a to je dozvolila ministarstvo, za rad no školama. Sa time nismo računali.

Gdje da uzbavimo takvu potrobu? — Ali nismo se mislio uključivali tine. — Objesili suši plakat, zakazali postavak na dvorištu škole, i ptišili.

Dakle sada je red na meni. Treba zapeti i napraviti nesto, govoriti sam sam sebi: Treba napraviti dobar čopor.

Da, sve je to lijepo. Ali kako? To nisam znao.
Prvi put sam o čoporu od 30 dječaka, koji će
biti lijepo uniformirani, i u sestine postrojeni.
Ali došao je prvi sastanak koji sam toličko
очекivao.

Pet dječaka juči se dvonitično čekajući
me. Dakle to je bio cijeli održiv na nos lijepi
plakat. Ali, nije me obeshrabrio taj mali broj.
Govoreći se, rekao sam, i započeo rad.

Od prvog
se jedan za
izleti i setuje.

Nakon 2-3
u čoporu, jedan
je manje više
sastanki. To je
nije. jer ako
mo, onda je to

sastanki redali su
strugine, sastanci,

mesecce, dobro sam
stalu na jeketu, koja
tako dolazila na
bilo ono vrijeme.
postojala usto nestal-
dolazak vrućica na

sastanak. — Na jedan sastanak dođe ih 20, a da ih
odlučak zatim na drugi dođe 15, ali to nisu više oni
sa prilog sastanku. Ne, to su već rasviri drugi, i
nije ja ne pozivaju. — Nove su zato nisu vidje deseti-
oni, koji su bili prije? — Stoga sam ja kao vodja
čopora kren zato. Stoga misam uspio, da ih saintere-
riram na naš rad. Ali moguće je, da su bao, kada
je bilo vrijeme sastanak, mali nesto što ih je zaučipilo
toličko, da su ~~zaboravili~~ ^{misao} na sastanak, a do drugi

puta, već je bio daleko iz njihove svijesti.

Kada sam dobio jednu skupinu vucića koji su bili stariji, bilo je već mnogo lakše. Prošao je vrijeme, a čopov je brojčano raspao ili padao, već kako kada. Jednoguta mas je bio 20, drugi puta 10. Ni sam mislio da, koliko vucića imao u svom čoporu. Kada me je neko pitao, odgovorio sam: "Pa tako, između 10 i 20."

Veliki problem, koji vjerovatno nuci sve čopore, je uniformiranje. Većina (velika) mojih vucića je su sivomaski od kuće, i tako su je trebalo napraviti uniformi. Ali, i tu smo potkušali učiniti nesto. Organizirali smo zaborav, i se zarađovali koji smo od uje dobili da li smo pravili shape i kupili maramu. Svaki vucić, koji je već duge vremena dočekao redovito na sastanku, dobio je kapu i maramu, sa time, da je ponovo odplaćuje. Ali se nije moglo pomoglo time. Glavni djelatnik uniforme, nije se mogao nabaviti. To je još uvek uverešnji problem koji nuci moj čopor. Nekada je se i on jedan puta moći pjesati.

U početku svog vodstva čopora, održavao sam sve sastanke čopora u sobi, ne voleći mnogo raditi kako je vrijeme vam. To je bila velika pogreška sa moje strane. Zaboravio sam, da dečak nije stvorjen, da sjedi u sobi. On voli drak i sunce. — Poslijekada sam to opanio, i uključivao sam svaku pričku da izadje u napoj, i cijeli čistak nač je bio pun vrbe ~~mogućnosti~~ dečaka moga čopora.

Mnogo vremena je prošlo od prve sastanke, i moj čopor je dobio temelj. Neki od vucića bili su na loptice, polovi-

li občajuje, i tako postali pravi vručici. —

Sada je poroč boji 18. ožičaka, i na svaki sastanak oblasti velika vručica. Na drugi dan Bonića biti će ~~podesao~~ svečani jestvi sastanki koji će biti u glavnom zavoju. Na tom sastanku biti će objavne nove kape i manare, i kao da je pete, poročni fotografi čopora. Za svaku šestinu po jednom. — Ponosno prevelodajućem poteskuće, koje nas vriče, i dolći će vrijeđe, mada će ih posve nestati.

U posljednje vrijeme pakacuje se ^{"našem stepu"} mnogo veci interes za vručice, nego prije. Osuvaju se novi porosi u jediniciama, i svojim osuvavanjem postizu stabilnost, ~~tega~~ kvalitet i narocito kvalitetu jedinice, ~~kojoj se nadi~~. Jedinica u kojoj se nalazi poros, vrijednija od jedinice.

U budućima
segama stepa, trebala
da vručice, da bude
prvih. —

Djetinjstvo

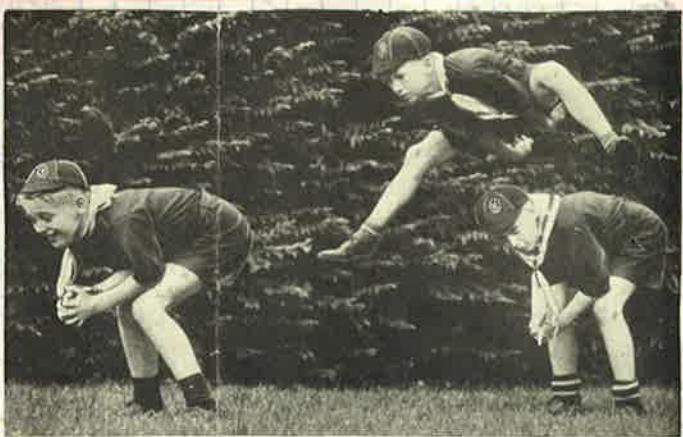
igra prenudnu ulogu

naslijedstvu. Ono zadržava, hoće li djeci biti korisnički član Hrvatske zajednice, ili će joj biti ~~sustini~~ pararel, koja se treba rješavati.

vrijenju

Pokušavajući ovaj faktor, na manu je da svrzo s inducirati hrvatsku sklonost od strogog uticaja ulice, i da skautizam učinimo njihovim djetinjstvom. —

Ali to možemo, i mi li to morali učiniti. —

da tako je
koja ga vremena
radu ne
bi brije
jedna od

čovjekovo
u njegovom

član

zajednicu

Po klanjanju ju svjetli, sunčani skautizam, sa svim lijepim oce-
linama njezina ~~pedagoškog~~^{poljoprivrednog} sistema, pa čemu korisno poslužiti
skautizmu i ljudskoj zajednici. —

Nas cilj i naša dužnost je to!

Martou Velimirović

Tvidnice!

Sakupi par dječaka, igraj
se i pjevaj sa njima.
Uimeći mnogo za skautizam time.

"Karibu"

Izvođenje rada čete od 15.IX. - 20.XII.1940
za sastanak voštâ i vodnika
22.XII. 1940.

Prvu četu započela je svoj rad ove školske godine veoma normalno. Po povratak skanta sa logorovanja i početkom škole počeo je i rad čete. 4. rujna održana je uprava čete, iže čega slijedi sastanak voštâ i vodnika 15. rujna. Dan-eva iža toga primio je četu ponovno brat Danko Škrab (do tada bio je vođa brat Marton, koji se je međutim volio posvetiti radu s učenicima).

20. rujna održaje se prva sjednica uprave čete, nakon proučive voštâ. Sakupili smo se mi toga dana, da se porazgovorimo, kako bismo učestli našu četu. I postavili smo jedno geslo: „Radit ćemo. Naš posao neće bit velik. Radit ćemo malo, ali voljano! Svijseni smo toga, da mi ne možemo učiniti velika djela; svijesni smo, da svaki pojedini skaut i vodnik ima svoju školu, privatne obavite, dom i samoga sebe. Žato je bolje, da preduzmemo malo toga, pa da to malo i izvršimo. Moço je lijepše primiti mali zadatok, pa ga potpunio; lijepo izraditi, nego prelukuti velika djela. Nogu zadatok svj gledaju s nadi učenjem, pa ih na koncu ne polo, ili neće me ignorirati. Naše geslo. Noje su vodnici provočati vi već tako puto čuli, da im je

već dosadno slušati - „malo, ali valjano“ - pratilo nas je kroz naš rad od prošlog sastanka vodâ i vodnâkâ, pa do danas.

Najveću pažnju obratilo se je na vodnâkâ: vodne sestanke. Imali smo dva voda po k skauta. Na sestanku su dolazila prosječno po dvijeđica. No naši vodnici nisu sustali nad tom bijedomu slikom voda. Oni su znali: „Mi imamo dužnost, da obrižimo vodni sastanak. Tu smo samo dvijeđica. Dobro, mîsta ne mete. Nećemo mi zbog toga stići kući, nego ćemo svoj jadat alk izvršiti do kraja: obrižat ćemo sastanak!“ S manjicom, da dade vodnicima podrške i da pomognе sestankima, vodočete prisustvovali su prvi mjesec vodnom vodnom sastanku.

Pitanje novih članova bilo je najbitnije pitanje u 1. četi. U dva voda imati 8 skauta, pa kad im se prihvati vučica i 3 člana uprave, dobivaš tek 18 članova; bez vučica 11, što je gašte malo. „Članova, ... članova...“ uzdriseli su vodnici na upravama čete, no ipak svâ smo se držali noseg jadatka: „Treba valjano raditi, pa će ^{novi} članovi sami doći.“ Dobar, veseljau rad mirada nije neuspjisan. Veseljem skautskog programa vršimo novijesnu propagandu skautstva.

Prvi se je probudio vod „Dobari“. Brojno stanje je poraslo je na 7. „Jalebovi“ su se čudili: „Pa kako to? Otkuda ste ih dobili?“ A „Dobari“ se

samv smijesčo: „Pa, eto, došli su!“

Dobro se sjećam, kako mi je došao br. Mito, vodnik „faleba“, Rad bio je sedme subote četvrti, da počne predavanje „skraštovog univerziteta“. „Danki,“ rekao mi je, „dobro sam novih članova!“

Bio je sretan. „Mojto je biti, jer uspjeli makar na da uvijek je ljepsi, bolji i vrijedniji od onoga, koji je bio počinjenu.“

Dakle, počelo je funkcioniрати. Sami od sebe javili su se prvi članovi, a to je dobar znak. Sjećam se, išao sam te večeri kući, bilo je već kasno. Ljubić na tuškansku drveću bilo je već osušilo, i vjetar je srušao njime, moji koraci odjavljali su sukladno cestu, kao da govore: „I-de, i-de, pr-va če-ta ra-di...“ „Uh,“ rekerio sam zadovoljno ukom u ruku, „čaista ide; vrijedi raditi, vrijedi. Još će biti mesto od tih naših plovih marama!...“

Posebno da se govori o našim vučićima. Sedam ih je bilo, a me prvi četiri sestavili došla su trojica. No brat Velo prihvatio je također geslo naše čete: „Malo, voljano - tražimo, postojimo. Neću popustiti!“ I održavao je ovu sestanku, brimio se oko svojih malih „džibero“, pričas im pričao, pjevaos supima: ignorasi, makar su na sestanku bila samo trojica. Taj rad nije ostao bes-

uspjeha. Nsto, kas što i našim vodovima, tako se i u čoporu stao povećavati broj članova. Počelo ih je dolaziti na sestanke 6, 8, pa 10, sve dok nije došlo do svog, ga nas prvočetarše suvremenog restanika, kada ih je bio 17 od 19. Ja većice je to veliki uspjeh. Onda je i čopor bio razdijeljen u 3 šestine, a time je dan nov pravac rada naših vrćica.

Tajništvo čete preuzeo je krat Podolski, a blagaj-
nu krat Žadravec. Oni su se držali svog prvočetstva:
„Nemamo se napraviti, nemamo u bogima ratovu radu i
planovanih datih odustava svom strankama odustevlje-
nju. Trsat ćemo svoje dužnosti: bit ćemo stranci na mje-
stu.“ Pisati raspravke, odrađivati pisma; ubirati čla-
novima i vedno voditi blažeće, to su bile njihove
dužnosti. A ignorisali su ih. Točno, savjetovali, strankali.
Uvikada nisu zatajili.

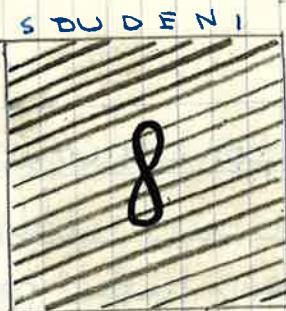
Jto smo uradili u ova 3 mjeseca?

Odrađali smo ukupno 42 sestanke. Od toga
18 rednih restanaka, 10 restanaka vrćica, 2 četne
restanke i jednu zabavu, te 11 sjednice uprave čete.
Od ukupnog broja restanaka u listopadu mjesecu
prošlog jednoga je 5,2. Trajnim radom: počinjući na
program uspješno nam je da ~~je~~ taj broj u sljedećem,

L I S T O P A D

5

15 sastanaka, ukupno 78 prisutnih. Gustoća sastanka 5,2, dakle, 5 stranta.

1 - 20
P R O S I N A C

9

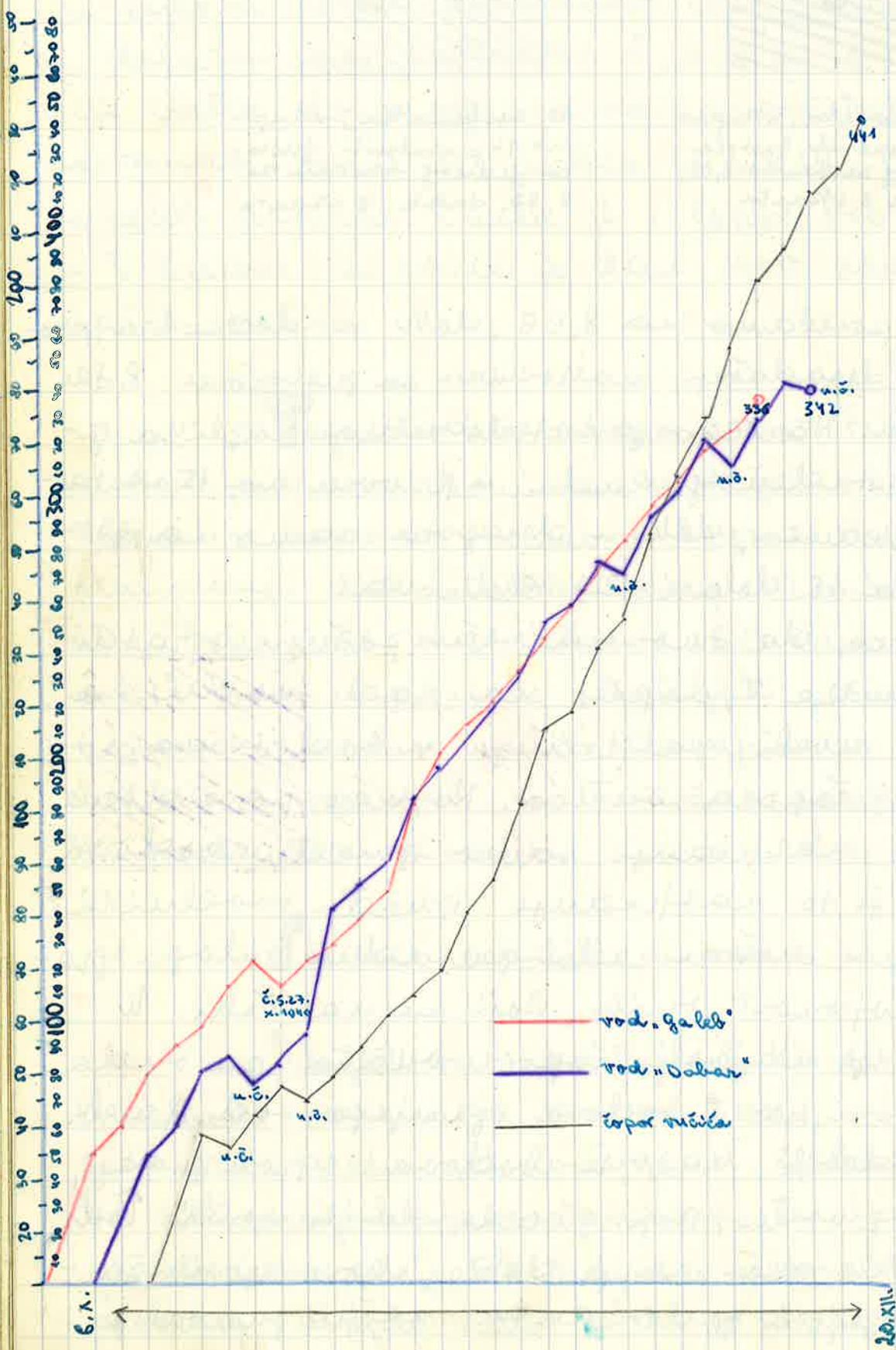
16 sastanaka, ukupno 129 prisutnih. Gustoća jednog sastanka 8,06, dakle 8 stranta.

11 sastanaka, ukupno 97 prisutnih. Gustoća jednog sastanka 8,83, dakle, 9 stranta.

Ujedno studentom povećano na 8,06, dok u decembru (prošlom dočekivanju) matrimen sa gustoćom 8,82 na jednom sastanku. Naravno je interesantna razlika između listopada i studenog, radi u prvoj na 15 sastanaka dolazi 78 stranta, dok u drugom samo na jednu više, dakle, na 16 dolazi 129 članova.

Naravno, da smo naivneći počeli vratići na vodne sestanke, npr. na rad vodnika. To su u četiri veličine natjecanje u bodovima, i to igratci vodova: Ćopra vucića. No, nije to dobro, radi rešenja da je natjecanje samo igratci vodova: Ćopra. Zapravo je to natjecanje igratci vodnika: vode Ćopra, jer u našem radu presudnu ulogu igrača je točnost: savjedost svih, koji su na čelu. U natjecaju sadrži se najbolji Ćopor vucića, pa onda dolazi rad Sabar i, tek 6 bodova i za njega vod igrača. Da su vucići zadobili najviše bodova uprkot je točki, što imaju vodnikog vodu, koji znade da ih vodi. Radi Sabar imao je dvačleću venci, pa je dobio skoro novih članova, pa su se njegovi vodovi natjerati novim gratus po-

nečarali. Vod „galeb“ radi stalno: postojao. Zapravo, vod
 fimo već posjeduje
 potkonkili radiusa
 mikrostalaka, vod
 galeb bio bi moguć.
 jer vodnik fa-
 beba je spak nije
 rezultirao niti
 dužnost. Trenutno
 samo predstavljaju
 vodiči su izgubili
 10 bodova, a vod
 dobar 35! A vod
 galeb je jedanput
 stekao, a trenutno
 članove suštine.
 Vodnik je uvek
 bio na mjestu.

Bolju sliku može
 imati iz ovog gra-
 fičnog privršja, u
 kojem je napravljeno
 dobitavanje i publikacija
 bodova od 6.X.-20.XII.
 1940.

Četni sastanci bili su veoma važni i ovo iznje-
šeno vrijeme radila, jer su nam pokazivali pravu sli-
ku dobroga ili lošega rada čete. Na stijegovom sastan-
ku u Melkiniću 6. x. o.g. bilo je prisutno 15 članova naše
čete; time smo bili najbrojnije gestupom; pogotovo,
ako se uzme u obzir, da nas je u četi bili vrednije-
no 22. Četni sastanak 27. x. bio je najslabiji. To je naj-
veći naš sastanak, gdje je podbacio cijeli red "aleb",
šim vodnika, naravno. Pri njiči "najslabiji" nismo
se na prisustvo. Sto se tiče kvalitete, ukraja se među naj-
boljima. Natomi sastanku vrata je prvi put pričao pri-
ču. Radilo se o životu malog Norvešanina Petera, koji je
bitno postati strautom.

S PRVE ČETE OD 29. IX. - 1. XII. 1940

S
A
S
T
A
N
C
I

Čet. sastan. 29. IX. 1940

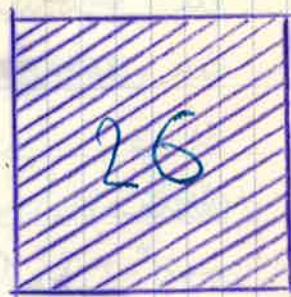
Čet. sastan. 6. X. 1940

Čet. sastan. 27. X. 1940

Čet. sastan. 10. XI. 1940

Čet. sastan. 1. XII. 1940

Najbolji naš sastanak bio je 10. XI., Rad je bilo prisutno 24
člana, pa je : kvantitativno i kvalitativno uspješno. Pa-
tiv slijedi zabava čete 1. XII., gdje smo se brojčano popra-

vili još za dva skauta. Na zabavi bili su članovi naših redova započeli raznim dužnostima: u programu, u bojemu su uspješno nastupali i naši vucići. Debljani - nali su pjesnice „Bajka“: „Kuktiš“, koje su također protale iz originalne prvočasne pjesničke ţice.

Tjednica uprave ċete obiđavaju su posme redovno svake srijede u 19:30^h u prostoriji Bluba. Od 30. x. uvedeno je u program uprave ċete, osim redovnog programa, i čitanje referata. Svakog tjedna ima referat drugi jedan član uprave. U Ruiži referata upisano je do sada 10 referata, i to: „Pred nama hagovi - rja nas put“, Rođin je stvorenia Ruiže. Onde sljedi članak br. Martina „Prvi dan tečaja“; od brata Josipov - ca veoma uspješna stvar „Skautitam“ ima za zadaci, da odgaja i pripravlja buduće vođe za život, na ko - ji je i napisao odgovor br. vođe. Onde uvek brat Po - doljak prikazuje život i bogatu referatom „Logorški ži - vot“; br. Ciljević u „Grlicama s jednog mog vodiova sa - stanika“ predložava nam stvoreno: jedno moje muke, ne - zele: tušne mukli vodnika za moj vođ. Jabolku, Rođu smo nečijeg održali sortava br. Petriović u referatu „Naša zo - lava“. Onde dolazi članak br. vođe s Bascom Powellom „Jamboree, skauti mi, jednog vođe jesuo vi“. Krajem u prostorij uprave, br. Martin je volje pročitati moj re - ferat „Moj čopor“. A poslijednji referat „Naša četa radi“ čitam, evo, sada. O tim referatima pišao sam malo više, jer spadeju u nešto novijega u redovima naših četa,

a vrakao predstavlja uveru pozitivu stranu.

"Jedina od svih jedinica stepena Prva četa je predbala na pregled svoje Kupije, bješu naštene u redu. Kad bismo se metutim, malo dublje pogledali u klupaju, vidjeli bismo, kako četa stoji novčano. A to je sada također i jesti."

15. IX., na prošloj sestanku vodâ i vodnikâ, imala je četa slorima i brojčanom Odmaru: 0 para. Sama imala 502 - din. Pregled izgleda slijedeće.

15.IX.	listopad	studeni	prosinac	20.XII.
Din. 0	+ 30	+ 25	+ 447	= 502
<u>PRIMICI</u>		<u>IZDACI</u>		<u>KON. STANJE.</u>
Članarina 146-		Hlebu (za stan) 67-		
Obz. doprinos 35-	-	5.č. upravodarbe 15-	=	502 - din.
Zabava 550-		član. stepen 45-		
		Merkse 20-		
		Savrem (najpovr) 100-		
				229-

Tajništvo osim rođenja četne kupije polalo je... do pisa. Osim toga br. tajnik stajao je uvek na dužnosti, kad je trebalo u biti čemu ponuci, što je bilo administrativne prirode.

Članovi čete redovno su prisustvovali sa 4-8 članovima na svim predavanjima "Kantberg univerziteta".

Tako je u glavnom izgledao nad naše čete. Malo
suo preduseli, ali suo to malo i portili, i to biv velike bu-
ke i palame, a dobro i do kraj. Sada, o Boščiću prenestu-
jenu sestank, se poljenjem boščićog drva, zapravo
i deprijenjem davora, u zajednicu s Rovinj Kolom. Na
tomu sestanku predat će se tisku članovima čopo-
ra vrućica. "Uzace se bavimo uživo, da osmijemo jedan
mal, posebni interni list samo za reditelje i članove na-
še čete.

U Kolici stige održanje sa Banovine, predat čemu
našu aktivnost na njoj. U kol, II. r. f., golji čemu ovdje
dobiti: stan. U tom slučaju organizirati čemu krajem
godine i stranku izložbu. Hćemo li ići na logor ili
ne, to oviđi o politikanu. Budu li to moguće, ići čemu uflo-
venici, pod Brijescu.

Tako, ja sada dosta i previše. A do sljedećeg
sestanka voda: i vodniku poprosljamo me ne-
ću glosom „Malo - ali valjamo!“

U Zagrebu 22. XII. 1940.

Petrović Tomislav
vodnik „Dabro“

Pokočić Štefan
tajnik

Marton Velimir Šećen
šapokaravotar

Primorski Ćigović
vodnik „Jaleba“

Daniško Šleak,
voda čete.

Zadrijević Rudolf
blagajnik Č.

SKAUNTSKI ZAKONI I ZVJEZD

~~Kad će nekog prošitoti ovaj zvjezd, ponisht će Bog sve kakov je to visoki prava i kakvi su to zakoni koje izolaju skauntizam. Ali ne knuo bi shvatiti! To nije zakon, ba hte izolaju vlast se beskraj ipravne - be, nego sorguti i pravila i tv dolno namjerni sorguti i pravile, koji donade vlo dobrog i vlo sese onoga koji ih se drži i koji ih izruje.~~

~~Prisnawleto života je skauntizam nivojio one pravila i sorgute. jer su dolni i to ne samo dolni nego mogolji, koji određujuči čovjeku put u svetu, kao što pomorski kompas vodoliže kojim pravcem treba da iđe i ovo i zahvaljujući nama bude do idene, p de pos- tignutiu sreću u svetu i do sveta odredimo svetu.~~

~~Mnogi misle da se neće voljeti u bogatstvu i slavi, ali imaju kniv. Iste se voljeti u onim bro- bojnim sotnim stvarima, kod čovjek pomije smrtnice.~~

~~Baden Gonel je lijepe rečav, da je bio mogretinji kada je mogao nekome pomoci. Da i mi sam, kada smo učinili nekome uslugu, ne pi prečesmo nekog sljepog čovjeha prete niste, pomogli smo nekom u nešto nečemu osjetili smo neko surstvo nekog uslijenja. Biti smo mali, jer smo učinili neko dobro djelo.~~

~~Ovaj primjer, e time iš me hiljadu vlinger jiduo je od djele koji nisu vodili do sorgujuči mri rečeni, e to je: "Skaunt je horistan".~~

Imaočemu 10 satkova, od kojih svaki ima vod -
redjim slij i svrhu -

Na prvič: skout govori ^{unječ} istinu." Živito je usta ova
pravila? Zato je "je pm predviđet, da će ovaj broj dobiti
izvješće da uniječ govori istinu. Cegolov je to veću za
nos skoute. - Istina je kategorijal gorka psuhka i sa onoga
koji ju služe i se onoga koji ju govori, ali je u tom slu -
čaju i iznenađujuće smagu konkretnog pojma koji ju govori. Ivt -
ko to ne može. Bog mu ili nije.

Mesec da molitvenom dolje sve skoute se sakone. To je mi
ili su mnogi nisu smatrali, manjili su ih prava -
djuce i ih u delu i modoru se raspolih, jer nisu oni
potstrebnojih da bi imao skouti i to dolni skouti. -

~ ~

Prošlo je neš'ime tame šetnje godine od kada su mi
poloviči razjeti. Bilo je to u blakšinima. Dovno je
to, ali se ipak neka spomin, kav da je olesivo jušte.

Nekli su koka su novi slavoni pravogoli razjet.
Neki su ga gornji bro, neki logor, neki su se
mushinici, ali mi su ga izrekli. Neki je znao što govori.
Snežno je znao živito doći do sna nijes, i nekome su se
duboko u srce usjehke nijeskoj je išgovača prel natom
i pred rođenom i pre ljudskime, svjestom toga šime i
zgode, te mostoji da išta je izrekao i u što je
seljicu svoju ţest.

Ali nije leko biti dobar skout i olviči se nega
onoga što su obečali. I pošto mostoji da išta

Nolege otkri onoga što je rekao.

Braća i sestre, koji ćete sjetiti ovo sjetite se svega
svjedoča, sjetite se svega što ste došle i izrekli i držite
se toga.

Grmisam vrah po roduke ne pojam. Vi koji
ćete sjetiti bit ćete mi susi: Ali još sam prizor ovog
što mi ih imam i ovo što znam, a da u mislim dobrost
mojeg sata i viseći ne moguće hrvati mene jer za
mislim neki svjetski pravila nego same „meli.“ Pet.

Zagreb, 6.I-1941.-

Pedoboh Zlatko
Fojinac

1941.

ČETVRTAK.

6. Quelko som iestihle izvratne rješja na B. i b. g.
Quelke kuša. Logote.

2.

PETAK

3.

Ugamtom kog li moguši se referet. Nemam tešnog
rješja. Ali već mu nekog ište. - Oblivijen-

SUBOTA

4.

6. Pišem sopsimili posle ujrove.
Pecete i mijig.

NEDJELJA

5.

Ujutri sam se pričekao na poslovovanju, kada je došla
velika rješta kada mog je 5. -

PONEDJELJAK

6

Mogušev sam referet. Da je bilo neku neku drogu, ali n
znam koliko. Koliko se mi je bio sviđio. Tako je bio
tako je bilo da sam se skoro smrmlj.

UTORKA

7

Posao dom, ali mi je desivo mije, ame boj mije steh
bilo u mije sa novim setom ihi sa skrivljima mogušie
Ukaj moguši kada sem baksur. - Trenutno lopteta -

SRIJEDA

8

Ujutri je upravo krajem uvečer u radostnič
Ali ipak sem pravoslovno stigao. - Gušo

Siječanj 1981

ČETVRTAK Vremena vremena misliti na bilo što drugo 9
osim na školu, doj je učitev počinje.

Mjesečo zima, u podne blato, na vecer leđ.

PETAK

Pocela je škola. Škola je vec' drugi natjecatelj od Banovine, koju ne zaboravlja te moritorničke i biti član svih društava. Kad je rođen je sam banodjavorac. Na mojen kugulu je bila shantre macka i meni se činilo da je to barem bog mesec.^{citanje}

SUBOTA Napisao sam Danku na jednu eodajnicu o jutrošnjem 11
~~zboru~~ zboru i ostavio ga me ispi.

Pocelo je biti hladnije. Oujećam ne usime.

NEDELJA

Nesao sam me ispi prijatelj Danko.

To me je umirilo.

Eliša je zima. Kao je memo se dug biti.

PONEDJELJAK

Nista novoga.

~~Zima~~ je automa. -15°C . Kao u Libaniji.

UTORAK

Danas mi je nova godina. Radiam da se 14
da ek biti bolja nego prošta.

Hladnije je nego jutro. -17°C .

SREDA

Zima je da je miliva.

-18°C . Kako bi bilo da ista napotri lov na - ojnice i
ličine životinje, pa da mi nis ugrozimo horune ka pute.

Mi čekamo!

Prošlo je više od godinu dana otkada su se skanti u Banovini Hrvatskoj organizirali u never skanta Banovine Hrvatske i postali nova pravila na odobrenje. Dakle više od godinu dana mi čekamo na to, a toga jošmi danas nema. — Evo jedne zgodbe iz toga perioda čekanja:

Obto se spomin, bilo je to jedne subote kada sam čekao predavanje kluba bratava, a nije ga bilo. Sjećao sam kraj peci i čitao neku knjigu. Tada mi priđe br. Đoni i to, kako sam već preje spazio, otlo vesel. Ali kako vesel! Kao da se čitav blazenu smijesku i pri svakoj riječi koju kaže, razvukće u mri u smijeh. „Za pet dana bi stiglo od Banovine odobrenje“ velim mi on. „Kaj velis? Zbij! Pa to bu gala!“ odvratim ja na tu, zbij, sadosu, vijest i kao pravi prvičar odmah si zamislim liku pove cete: trideset-i pet objecaka, svih uniformirani, na četvrtu sastanku. Tu su i vucići, svih uniformirani. Sastanak se održava u četvrtom stanu u školi. Velike vrijednosti robe, a ne osatins matpis: Prova ceta skanta!“ Ali u taj čas metko zavrsni i moje vizije nestane. Sracam se u stvarnost. Ja njedim kraj peci sa stotinom knjigama na kolici. Dakle to je bio samo sam. Vršaločet tako je! Oh, da li će se ikada otvoriti moj van? Zar nije doista

čekanja i razvijenja? on dosao je Danko.

"Zdravo Lito." još mu nisam ni odgovorio a već se stvario krajnjega Đani i raspotio mu radomu vijest. "Doslo bi u odsobruje od Beovine! Ile poti mali Danko prelijeti preko lica mjesak, ali ne časek zatim izgubi. Ako zabiće "odgovara on Đaniju i spada loaginenc, "kaj bi onda?". Pa, "konacno prekrino Danko nastalu intruziju, "neha nam i zbrane, barem čemu znati na čemu smo."

"Ta tako je "veli čišće Đani i odlazi. Danko ištri. Možemo nam da je ion gledao pred robom onu sliku sopir same ifa vidio. Pogotovo kad mi je rekao: Trebalo bi otići da Vukov direktor, pa ne mijmu malo rasgovorati."

Nastojim čitati hujigu ali nemogu. Možem isti se stalno vrabljiv na Đaniju vijest. Ah, kako mi željno očekujemo to odsobruje. Kao očekli sunce. Mi bez ujega nemozemo višta većeg poduzeti, a ujega nemu pa nemu. Nego naprotiv došla je naredba koju su zebra. ujuge učinjena biti član bilo kojeg drustva osim par nebrojnih mestu kojima nas nemu. Dakle, još gore nego što je prije bilo.

■ i kojicemo već vise od godinu dana nismo još višta dočekali. Ali mi ostajimo skantišas i te mu bili i do sada ičekujemo kao što mu i do sada, jer ono što je posao mera doći pa makar kada.

8/8/80

Dimitrije Čigović
vodnik „Galeba“

Siječanj 1941 god.

Četvrtak

Linoč nije bilo u poteze. Škota! Danas nam je ostalo 16
pismo da dostavim u subotu oks 7^h.

Vreme baksuz. Zima je.

Petak

Nemam ita prisati. Čitam ~~novog~~ referat. Hladno je.

Subota

Prešao sam Mattona i on mi je rekao da su
odobrena pravila načina gala. Pjena zlatnog zapada.
Jugovisna.

18

NEDELJA

Jutro je održano ~~predavanje~~ sluba kostama:
"Vulkani i potresi". Bilo mesec 7.
Izeg ne topi.

19

Ponedeljak

Upravo se spomeniste. gledao sam na terase i mislio
sam ita rade skulpture Engleskoj u tom slučaju.
Izeg ne nastavlja topiti.

20

Vtorak

Blasto je do košene. Kralj god idem svrgnjetje je
to prekrato blato. Toplo je kao u proleće.

21

Šteda

Nadam se da će danas biti ugasno.
Pojavilo se sunce i go mesto grje.

22

Za vas vodnike - vode i čoporovode!

Djeca su lovci. Divljač, koju love, to je snjet u kom žive, u njegovim velikim i malim pojavama. Ona su u svom loru gone divljac po svim rokutima i rušama života, nadajući se, da će pronaći nešto lijepoga, njima do sada nepoznatoga. U tome se ona nikada ne zasićuju, vrijek pronađare neke nepoznance, neke tajne, i to je njihova glama tečnja za upoznavanjem svoje okoline i samoga sebe. Od svega onoga, što im okolina pruža, stvaraju si djeca pridočke, pojmove i tako se formira njihov duh. Kvalitet onoga što djeca primaju, kao i način kojim im se pruža, ravnjeno na njih djeluje. U tome mi sačesnici u odgojavanju djece, mi mali pedagozi, vodnici i vode, moramo računati. Jer o našem shvaćanju okolnosti toga problema, ravise ti mali lovci, budući ljudi. Kakovi će oni biti za deset godina; kada će proći kroz našu sredinu? Hoće li biti melankoličari, manijaci, ili dendiji, prolisjet, tipični malograđani! Kada počinjemo malaksati u radu sa tim malim lovčica ranišlimo si sliku, koja bi ovakogledala:

- Pred nama su ljudi sposobni u svom radu, shvaćaju život i zadovoljni su sobom. Možda su oni u svom djetinjstvu smršali teških mana, možda su u svom djetinjstvu loru ulovili nešto, što je mutilo njihovo savršenje, ali mi smo to promatrali, promišljavali, i ispravljali, i davali im pozitivnog materijala, polagano i mukotorno. Oni su rasli, živjeli i postali ljudi, koji suadu život trudnili. Oni nas možda i ne uigube, ne zahvaljuju nam, jer oni sami ne znaju, da smo im mi u njihovoj srći pomogli.

No, mi svi imamo radovoljstvo, gledajući produkt svog rada.

Shantizam nam daje mogućnost, kojom se možemo približiti djeci i utjecati na njih. Kao mnogi drugi sljni sistemi i on je odabran kao najbolje sredstvo, da se približi djeci i da ju zainteresira, - igru. Bitni sadržaj ţivota djece je upravo igra i maha je igra stvaralačko igra sa stranicama, stalno ikušavajuće snaga. U njoj blisice budući talentat djeteta, ali isto tako se primjenjuju u njoj i manje. I djelomično je važe džinovšt, da te pojave riješavamo. Ali kako? Mi nemamo zato literature, nemamo mnogo praksei i kuhinja, skoro ničeg nemamo, a ipak smo si postavili zadaci, da to riješavamo. Zar se možda bojimo, da ne možemo na tome raditi, jer nismo spremni, jer smo nesporabni. Ijetimo se, da sade imamo prilike da radimo; mi smo još vođi, mi smo ljudi i imamo racun i posjedujemo sve preduvjete rada. Postaviti si zadaci, da izgradujemo shantizam, trebavimo ga izgraditi, da bude solidan. Kroz našu sredinu polazi mnóstvo dječjih duhova, neuimnih i anatističkih, gledajući u nama neke ideale. Gutajuće naše misli, negdje duboko u mojoj polutnosti, sazare omi o nama, hew o nekim idealnim ljudima, koji ne mogu biti zli, koji ne mogu pogriješiti i koji mnogo, mnogo više snajdu od njih. Mi ne smijemo dopustiti, da izgradujemo kulise, koje će djetci dočaravati shantizam. Kako se tih njihovo nasocišavajuće kade će moći, da provire iza teh lijepih, šarenih kulisa? Nakon tolikog zagonjava u nešto lijepog i čistog, iznenadno nasocišavajuće. Zar da i oni malo neduzni duhovi moraju osjetiti teškoće naših grješaka? Dovode nejmaloje svoje se banli se proučavajuju djeteta. Dorile smo se sa dobivajućim novih članova, a nisuš primjetili, da

i vele stare i u vremenu premašio vodnike, koji barem nečto vrijede. Borili su se sa desetinama nevarnih ili manje nevarnih problema i ne koncu borili su se svi među sobom. Uvijek su se željeli, da skontisan brude nešta velbenog, a nismo ni pokušali da može dublje promislimo o svom radu. Kada se trebalo nešto reći, horisnici redili gubile se volje, odlasilo se je i tako smo řivotarili, propadali i govorili: — Još uvijek je bolje da radimo, pa makar to i ne bilo po točnom i preciznom planu, nego da ne radimo. Dani, mjeseci i godine prolaze, a mi ipak radimo, pristojno i řivimo samo slog tog našeg rada. Da, prolaze dani, mjeseci i godine, a mi ijak radimo, ali što radimo? Nisu li to neke miniaturne kulise, ljepe su obojene i osvjetljene svjetlastim reflektorima, i djeca ih kao neku igračku ravole, ali one rastu i igračke ih sve manje interesiraju, te ih ne koncu napuštaju. Ravole ih neki, koji više nisu djeca, to mogu biti samo fawatii, i oni su time zadovoljni i vravaju gledajući u te labave šarene kulise. — Kakva je ne koncu naša radnica? — Izgradimo nosim malim bočnim prostorom loviste, puštajmo razumno pred njih divlje, koje je biti dobra i korisna, i kojom će se moli slušati. Neuvjemo im nikad ne prestati se dobrovoljnjem divljacu, jer oni su neštitni, pa će brzo otici na druge loviste. Neće li možda tamo neki ne divlje vrijen, kojima će oni moli poslati. — Prizajmo djeci prištene, da ispolje svoje umutnosti osjećaju kroz igru, i iz njihovih manifestacija stražimo međusobne rekličice i primjedbe, te ne tajnaju informacije ih, ispravljajmo ih!

Zagreb, 27.7.1911.

Zadravec Rudolf, Blagajnik

Siječanj

Prosinac 1941.

Četvrtak.

23.

Zasto smo popustili u radu? Zar slijede posljje većeg uspjeha mora doći do krize? Nadajmo se, da ćemo se vrsto oporaviti!

Pada kiša...

Petak.

24.

Opet je vedro i vrućina. Zamisljivo vrijeme!

Sobota.

25.

Počeli smo se oporavljati. Poslije klubskog predavača, (O pčelama) odnali smo upravu. Bili smo skoro svi. — lijepo vrijeme.

Nedjelja.

26.

I danas je sunce. Utvrda je sigurno biste ih smijeg. Ponovo dolaze oblacu.

Ponedeljak.

27.

Napisao sam referat, ni sam ne vjerujem, već tricetov seta. Na večer imam sastanak s Dankom olog liste.

Utorak.

28.

Počeo je padati snijeg i temperatura pada. Nisimo dovoljno shvatili naš četni list. Nitko još nije ni slova već niti napisao.

Strijeda.

29.

Moće li slijedeći broj liste biti sastavljen od radova br. Danke i menue? Danas je uprava, možda ćemo mi biti zadani. Pada snijeg i u joduc je dosegao visinu od 3. cm.

Zadravec Rudolf

Golje je Cr. G.

Bogatstvo? Slava? Radi što treba postići u životu? Kemi se čini da bi trebali da to dječjima na tri polja na kojima treba i imati uspjeha. I dječje polje otkrivaće Tvoj odnos prema religiji, prema mošću svetog i prema drugim ljudima. Polje će imati u životu ako će mošć vjere biti uvijek ţiva, ako će Gospodin spram Danovine nakloniti na tvojstvu i naporan rad sa viju. Zato moramo razviti koje sebi odabiremo posmatrati ne samo sa stanovišta vojnika, ličnih korista, nego i s gledišta koristi koje daju solideri poljata i na vijestan rad Otdobini i Čovječju istru. Sve dočemu životice poseštice će u posljediku i drugim ljudima uvijek ostvarivati i deliti bogatstvo. U naprednom pogledu će moći uspijeti o tome, da li ćemo znati da se sebi probudimo i točno vamo glas reku u njem i glas te gipotom kroz nju život. Ako ćemo uvijek nastojati da možemo obogatiti sve novijim stvarima, da se možemo navori na uvjetnosti, da u sebi ostvarimo givac re-

lijepim stvarima i u svjetlosti me i da bi
Građevi ne putu kroz cje iivat ne izgubimo
pobjednicu u svijetu. Tučina strana nije
uvijek neophodno pretežne uvjet za uspjeh.
Osta put je lakši biti mlađem u skromnijim
prihram, nego li u dobrobiti i pobjedovanju.
Ali i tu imam ambiciju, da ne bi naišao iivat
bio jedan, da bi sebi stvorio takve uvjete
u kojima se može obitati: iiveti punim
životom mogućih osjećaja, uvjetlik misli,
uspred nog raziranja i korisnog radu.
Ako postignemo uspjeh na tim
poljima smaci ćemo se u svijetu i
pobjednicu. Jer "skautski rediti" i
"skautski iivjeti" nisu dobrodošle reslice
ali su naiši ista. Skautisan je iivat,
dakle puna elana, pokreta, gibanja i Radu.
Stajanje na mjestu nije skautsko.

Zg. 4/5. 41

Ujpon Pajne
skaut

Sijecanj - Velječe 1941

ČETVRTAK.

30

Misljam, što će uopirat na repovat.

Zima nije je.

PETAK.

31

Misljam, što bi bilo moglo da se radi u tome
na vremenu zime.

Oblocina zima.

SUBOTA.

1

U jutro posla mog mislim, kako će se
okrijenje, posle pravne suđe, jugovima.

NEDEJKA.

2

Lepe vremene suđe jugovima. Mislim, kada
ćemo se istaći na Planinu.
Mozemo ući o poslovat među.

PONEDEJAK.

3

Danas u jutro oblocina posla kito posla mogu
biti. Vremena lepata.

UTORAK.

4

Počeo nam jestavljati repovat, ali mi nisam
mogao - ponosno sam go uopirao, ali se dozvata.
Počinjam.

SРЕДА.

5

Danas i modam u neko posla vremenu da li
će biti istaći na uprava Čete.

Posla

Fjan Hajep.

Veljača 1991.

Četvrtak.

Danas sam trebao obzati sastanak ali dečki nisu došli jer su morali učiti.

Petak.

Naveder som bio na ţupi radi stjegove sabave.
Moram pjevati na sabavi, kako se ispriesti.

Sabota.

Moram malo misliti na školu jer bu
svaštia

Nedjelja

Danas je sljedeći ćetvrti sastanak. Moji dečki
nisu bili tušta neznam, moram ih pitati.

Ponedjeljak.

Opet učim ŽBog zna što su i naučiti
od toga.

Utorak.

Danas sam trebao da dođem na sat
pjevanja na ţupu, ali škola me jahao muči.

Srijeda.

Trebam se stvoriti na upravi, ali neznam
dali su moći, ne mogu shici čipeli radi vane a i sutra
je ujutru opet škola pa me je vuna da dođem neuspomen.

Petrović
Kamislav

Veljaca

ČETVRTAK

13

Nevravri stijega gorenje je oprobana pravama
zabave 2. II. Jekhni smo bili misutci protiv putu.

PETAK

14

Vrijeme je bilo dobitno. Kasno daleč svežje, često gnau, dalečeno još drugo čekati. Čita se čeče, často ne giganckim književnikom.

SUBOTA

15

Malo nas je bilo na Karlovačkom univerzitetu. No ipak više nego ostalih jekhnic. Na bolest, to je tada dobro nase bijede, no ja se stepa stopljivom priborom preukarokit dana.

NEDJELJA

16

Blažena nedjelja. I sunce i sveta. Ali manje na soban' četvrti vremena učinio u mališi mato. Mali Davor je bolesan. Priča o skrivenima: samo o ljepote.

PONEDJELJAK

17

Ništa nova. Skriveni su poslovnići sibijedam. Jam je zahvalio, no nijesu usjeli k'o pustnjaci.

UTORAK

18

Todručnik Daka je spao dobar vikend. Tako bolesan, stolac je na mohu ja zabilježi. Bio mu je ogranak s, i da su iz l. este.

SRDIČAKA

19

Knjava: stara pjesme, refret se piše u poljedolji čes. Hodimo li sloči 1000. Bio je odravan don.

VIŠE PAŽNJE DJEĆI !!

Često se dešava, da u pojedinim obonjima ne daju (četvrtina, stepovina) mlađe ili same male 12-14 godišnje djece, ili pale tamo skuticama čine stariji mladici. To je "opravio"? Zapravo ni Šest, ni drugo, ali ako bismo se morali spričijeliti, mišljam, da bismo to morali učiniti u novim mališanom. Baden Powell smrš je skuticama i proučio redinu za dječake, što je već više i poslovno preokrenuto. Kao kupuje, Scouting for boys, or "boy" moći dječaci. No radi se nije mogao ograničiti na 12-14 godišnje dječake, pa se stvaraju vucići ("Wolf Cubs") i tek više godina klesnje britani ("Rover").

No gledajem sa stanovišta, da je skuticama skoro u proučio redinu po skante sol 14 godina, moramo dati i prvenstvo veća bilo ujma.

Uz to se u stepovima ili četvrtima nalaze puno djece, a da mjeru ujma nema i starosti mlađica, znak je, da je radi te jedinice obuhvatljiva interes djece, dok starije ne mogu niti da zauzmu. To nije dobro, jer radi veća potaknuta i radova, a novac može i manu poneti pri vađenju djece, trebaju nam i stariji skutici. No još je veća pogreška, Radi u nekim jedinicama prelazi broj članova u brošnjima, pa se jedan ili dva dječaka mjeru ujma i tako mlađemu, i s dosta velikom operativnom o-

stavljaju skantem, jer nisu u njemu mali ono, što je njihov optinjanja duša ţeljela.

Rad treba da se prilapši i meština (stamjina), no alio je to bilo zlog čega nemoguće, neka se dade prednost eficiji. Poznato je, da u Britanskom savetu maste mogu "grupa skanta, vucića: britana". To su sedmice, u kojima imade mlečne grane skanteme, a rado, usprkos velikim razlikama godišnjem, veoma slatko.

U našoj četi rad se opireva na počinje s otkom. Stanij skanti naše čete["] zapravo ponosnjaju rođenu, da dobro radi maste. Horam na željet primati da je bio rođen, a prema tome i ostali, nisam smogao polaziti veruost na to, kako se reprovala rad s otkom. Kad sam o tome približno mogao razgovarati: došao do otkom - pljuča:

- Istine je, da mi moje skante nemaju odgajati u duhu skantskih zakona: zapravo, možemo ih učiti skantskim redovima i tome, kako da postanu oblici grastani. Tome mi do sada i nismo dozvolili dovoljnu počinje, no ipak smo manje viši mali u tome delu. No sada ih je želio, da mete redove, putove i zaprt portove na skups nijesto maleg opereja s otkom. Na prvo nijuto reba da im skamo vratim, iglača i igara. Tako im dati piske prikri da ište nije djecastro. Doga-

visinatii și sănătatea și sfelto sună doar
zilele și noile aventuri. Trebuie să dăm specii
specii, să o să ne autorizăm sălase nu săd,
șă o să săpăru sălăi; trebuie, să dă ga ouă
să părăsească răstignea noastră. Iată să măști săjă-
ci să sălăi părăsesc polovina menelor măslin
specieasă spărate căte, să nu văi sărăji sălănt
căte slăns săi moș sălăi și căi proclamații
stării, nojura sălăi răstignea zădărăcăi năsălă-
te. - Reacție, reacție! Reacție sălăni! -
Mi-eu să stăvăi nu astăzi propria, îl eeu
îl aplăsti și nigea. Nu prindă să părăsesc
moș tu sălăi, să o să răsle sălăntăzii, per
să se ne dea răs, săi răs răsărsăi, săi
nu-i sălăi sălănt răsas: „Nedea nu se na seleni-
re. Nigă trei răs, trei răs, săi to răsănt
dorești! ..”

Nă slăjedecăi sălăntăi părăsesc femei năsă-
lăntăi, părăsesc iunăi sălăntăi năsăma o sârme,
șăi că și violență nu nigea, că nu te se părăsesc,
a ~~do~~ altă so budă sfetăi și salăno, doći că
îl apărăi și sălăi vîs, negă îl părăsesc puto.

„Igara, batoră, sfelto, aventura și natura, năsăjă
i urătăzii - indigenilor perjanica și lăsăi,
pe sunce și lună - i talko eeu și dăi vătre
i să tomăkawthon u năi domesti se năi sălăntă
pred nătă și vătre. Primăi eeu il. Văd magne-

tom do dudu & name, "la manee markizanti i druzgostiv, prematac' emu 'ih natum boyama, da solusenjno postu s nama, osmecku poe' ne od lošeg drustva. Prutit' emu imo me, što ovi ţele, a tražit' emu od njih same, da budu dobiti vlasti: i dobiti ljudi budučnosti, trutit' emu od nje, da se pripravljaju za život; i tako ēmo učiniti našuće vlasti dobro sljed.

Ne zaboravimo, brato, na to. Neka se do naše duše poseti mesoj ofici, da je moji 'jedan sljeblič' svojih misli i vlasteljov život, jer jedu ponosno i rođenju svolje.

Zagreb, 18. II. 1941.

Danko Iblak,
mater čete.

Ueljaca

1941

Četvrtak

Njšta se naročito nije desilo. Vrijeme je tople.

20

Petak

Bio sam naveće na čipi. Bila je po običaju žicgija diskurzija o — patnici operacijama.

Oderao sam sastanak sa vijećima. Zadovolj budbeni.

Sobota

Danas bi trebao da bude odbranu univerzitet, ali
ispreda da ljudi nemaju moštva za to prelazavati.
Klub marljivo pravi stvari za sombale slijepore
labave.

Nedjelja

Vrijeme me mnogo podseća na vas; jednostavno
polu rata kroz svijet. Projekcije kao i mi, jednom
samo puni elana i ambicije porađaju kasnije kao obično.

23

Ponedjeljak

Njšta naročito. Vrijeme februarsko.

24

Vjerovatno je da je mi uspjeli osvojiti novi vol.

Bilo bi to rješivo.

Utorak

Njšta se naročito ne desava. Kao uopće nijedno
kada učio učava. Činim se koliko će paru dobiti
zabava.

25

Sreda

I danas je uprava, a ja još nemam referat, ište je
majzore, nemam ni ideje za temu.

26

Jedan sastanak čopora

Petar je učekao godinu. Spreman je da postane čopor. Želiu da mi postane bude naravito dobar, te nastojiće da posudim najbolje, i da što najviše vereti moje ključe. To je rano, ali spremam što da radim, pa odlazim na kupu.

Ništa ne slušam, plakam u gradiću, ali u veči stoji "Hannoverstorij". Odmah znam koliko je sati. Moji ključi su već snući stigli. Linu me je opasila osmeha prelazi u napadaj: "Čujte bi, ak ne biste parili na tu objedinjiju, bilo je natiravati kaj vrati, ja ih bumi... ali ja sam već sretuo jemu kao na stube. Već jedaleko uspijem građu. Iha, skoro su počeli doček, mislim da dobro vogni. Kame, već po luci poja do pire i u župe, zaključujem koliko ih misam. Praksu.

Otvaram polako vrata pred sobom. Druženja i galama se maglo povrećava, i buka već ponala posljedice na okrenutaciju. Ali odmah opiram da nema onih majstora tih.

Otvaram spreman drugu vrata, i opet usmjerim prilike ukrivati u pravotu i mrslici.

Kroz gusti oblik prasine, neodgurnut ne pometevam župe, uspijem ugledati hrušu ručku i nogu kako se valja po podu. Povlažem stolci leže rukom i mijedunom stvar nije na svome mjestu. Šoba mi je čini kao brod poslije obuje.

"I prav bumi te tresut da bus sve zverde violi, ak mi ne pristis vručo", dere se učes u podu.

Ali bro zatim hrpa na podu se bro pastirava, jer se jedan "klinac" dece: "Evo Martonu."

Lovac bro postu, i medusobno gurauje mesto u kojem "jagajicima" odaje da je skoro kavljeli tisina;

Upravo pokusava slanu izvestiju da je ~~stalo~~ u nede, giv petu sastanak, kad jedan apada: "Marton, koji se buno igrali današ?" ah drugi bro ukrabljaju situaciju, da bi ga punuli u reba: "Budi kuš, kad Marton govori" upucuju ga sa svetackim licem.

Ali ponovo sastanak dobiva prav tok i "klinci" se vidi, giju u program sastanka. Nakon priče koju im pričaju slusapi parčivo, i sastanak se mirno bliže kraju.

Jos jedna igra, pa je gotovo. — Lovac vrsti, ali "klinci" viđu: "Marton" da je još jednu igru", ali posto su neumogli, nastaje skračnost. Pekaju se u vrsti i svaki čas se jednom tuki: "Banda me je vučel" ili "vazise štipe"; sl.

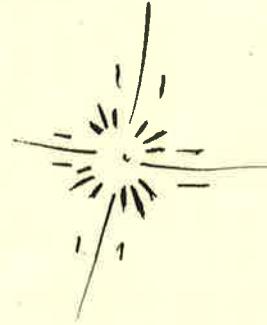
I ajem ju voljno, kognitivni ih prije da se vlađaju prisutnjim. Posto su vecano občali, bacaju se u preobsoblje. Tamo je opet graja. Vadi je velika pitanja za kapute.

Hodnik pred zupom je upravo stvoreni za sklizanje, a posto je ispod nastane kuce pariteljica, to ona odrusti daje vrare svoga zadovoljstva, povodom sklizneke utakmice koju su mali, auteli" odmah po izlasku organizirali.

Na koncu su svi na ulici. Ali za mene nije sve još gotovo. Sad opet dolazi kuce pariteljica. Da se ne moraju vraćati u sobe, rekam jo odmah kod vrata. Kao je naravnala, odmah otvara.

Sišačec je po kocu nača kogiputa: Čujte vi, ak nebitk
poručili na tu decurliju, kaj se ... , itd.

Tako sada je sve zolovo. Ostajem sam i sasvim
mi je jendan; kuda je nestala moja bučna, vesela
grevja moja mladica? Ne dobrostoje mi, i soba mi
se čini pusta i prazna, i kao i da se i načudi
samonome štoviš koga je nestalo.

Jedno mišjenje o Skautizmu.

Pred nedugo vremena vodio sam jedan vrlo zanimljiv rasgovor s jednom osobom o skautizmu. Nabavili smo mnogo zanimljivih momenata, ali ne mogu opisati sve, jer su neki i smije slodoci. Budući da ta osoba gleda na skautizam sa jednog stajališta, kojef malo neobično, to mi se pričinilo prikladum, da taj rasgovor na ovom mjestu iznesem. Od slova do slova moj prikaz nije identičan sa našim rasgovorom, jer pisati u dialogu na ovom mjestu nije ugodno, a nostonom sve nisam zadržao niču zapamtio, jer za sada jo ne znam stenografski. Zato sam, što se tice konstrukcije nastavka, cijeli rasgovor pretvorio u jedan monolog, pačći pri tome da misli ni u čemu nemiječujam. Lakle da zapčenu, to jest, da naša osoba prikaže svoje misli o skautizmu.

Oko god. 1900. kapitalizam se naglo počeo širiti. Za nekoliko godina pojavio se skautizam. Ako sada promatraoš razvitek kapitalizma i skautizma bko je mo doti do ovog započinjanja: „Kada je kapitalizam prešao u stadij imperijalizma, u stadij svoje najveće moći, skautizam je nekako istovremeno došao do kulminacije svoje veličine. To je doba poslije vojnog rata.“ Mi znamo, da je kulminacija kapitalističke moći prošla, i da je ^{ujma} moći daleko od nedarne kulminacije. Ljudi kapitalizmu pomalo, ali ipak sigurno umire. A što je sa skautizmom? Ljudi, i on slabi, i to dosta bko. Za dvije godine "koliko ga je država iščelo!" Ova

čijunica može se u ovaj način protumačiti, ako shvatimo, da je skautizam djete engleskog kapitalizma. To je možno mnogo lakše vidjeti, ako jo promotrimo neke momente. Na primjer opisimo samo licnost Baden Powella: djete engleskog buržua, vojnik i odanac borac u službi imperialističkih naručera Engleske, karijiri aristokrata, se epitetom - sir-, ptd. itd. Uz sve to on je bio poštovan i dobro-naučivan čovjek i siguran sam, da je on toj skautizam stvorio zato da pruži radost omladini. Ali on nije bio dobar duboki mistilac, jer nije vidio da će te sve lijepo stvorene stvari poslužiti u svrhe jednog izrabljivačkog sistema. Kako je on sam bio produkt kapitalizma, to je i njegovo djelo, skautizam, produkt kapitalizma. Zato je radajuće klasa pružila skautizmu udobnost i formot, i tako se je ta razvijao. Skautizam je stvarao ljudi, koji su bili ~~stakljeni~~ karakterno i tjelesno čvrsti, koji su bili vješti da se suadu u rasuvinu neprilikama, koji su imali izvođačnu opjetila; jednom riječi skautizam je formirao ljudi onakove, kakve je upravo engleski imperializam trebao u svom radu i naručevanju. Neka sličnost sa Njemačkom organizacijom Hitlerjugend. Samo dok su engl. kapitaliste nastojale omladinu direktno iskoristiti i idejno, dotle njem. kapitaliste nastaje i idejno i praktično (vojnici, radni strukuristi). To idejno iskoristavanje engl. kapitaliste sastojalo se u tome da nauči ljudi, kako se i u skromnijim, pa i u misetnijim prilikama može biti sretan i zadovoljan, a kraj toga su među sobom tvrdili, da oni tj. kapitalisti, mogu biti sretni i zadovoljni samo onda, ako imaju što ~~je~~ više profita. Svakako taj profit ne mogu izvršiti među sobom, nego među onima, koji su i s malim zadovoljstvima. 2. Da se ti imperialisti prikazuju kao jagajući crvi, koji niti ne

pomislijaju na neke rasističke probleme. Ljudi moraju steći
vjerujući, da oni nisu nikakvi rasisti. Isto tako moraju vjerati
i Indijci milti o njima, makar većina nih je najbolji volje
to ne može. Imorde još mnogo ovakvih sličnih primjera.

Makar su se ove stvari dogodile, sigurno da su prosvitni
organizatori (Baden Powell itd.) su popustili besvesno, pred svim paličjama
i pomoći euo. imperialista, koji su mogli svojom moći što god su
htjeli. Meni samom je žao, što su tako dobro namjerne ideje, koje
su uvedene "starčevoj" (Powelli-voj) glavi, na ovakav način, to jest pod
ovakvim prilikama (kapitalističkim) propale i poslužile u jednu
sasvima suprotnu svrhu (~~naprednjosti~~). Ova sam razmišljačka saopšćio
mnogim svojim bivšim prijateljima s kojima sam bio u ~~neko~~ četvrti,
ali oni su uvijek odgovarali, da je to posve netočno. Ali ja sam još
uvijek, i biti su raznijek uveren uovo što teli govorim, a oni me
ne mogu ni u čemu shvatiti, jer su previsoko subjektivni, kao da
neposredno ne postoji objektivnost. "Ja smatram (sigurno sam, da nisam
sam), da je shantizam kao jedan odgojni sistem danas negati-
van, jer radi svega onoga što sam naprijed iznesao on slavi onomu,
za ~~kođa~~ danas većina drži, da je izričljivo, da nevalja, i da mora
propasti, a na ujegovom ~~če~~ ga mjesto jesti nešto savremenog, koje
~~če~~ biti korisnije masama. Ordje ~~če~~ shantizam, možda u nekom malo
promjenjivom obliku, ostvarivati svoje ideje, boriti se protiv rasnih
predrasuda i klasnih smicalica. Ordje ~~če~~ shantizam biti u službi
ljudi."

Kako vidimo ovo mislije o shantizmu sadrži ono što
se obično naziva "revolucionarni duh i propaganda". U tom to terži,
sigurno da smo naslutili. Sti misam ja radi toga iznesao ovaj
članak. Ne, to je jedan sasvima drugi razlog, a on se nastoji u

sljedećem. Žanimljivo je promatrati kako gleda na naš skautizam čovjek, koji ukina pri kritikovanju momente, koji većinu nas nikad ne bi pali najprijet, a to su nat. ekonomija, sociologija i slično. On se svakom prilikom sluši naučnim stvarima i metodama i njima uveruje mnoge stvari. Drugi je razlog taj, što želim da stvorimo materijal, kojim će moći svrđi odgovarati na pitanja, koja napadaju skautizam. Ja sam nisam dao nikakove konsekvence, jer dužnost je nas svih, da se izjasnimo i da pokusamo odgovoriti i politički naprijed navedene tvrdnje. To moramo učiniti raspoloživo i točno i što prije. Na svaku od preduvih tvrdnja mora stajati odmah na sljedećoj strani odgovor, koji će biti sveum točan. Hoćemo li to moći?

Zadravec Rudolf

Vrijedan

Četvrtak:

6.

Ne ma baš ništa što bi bilo vrijedno zabilježiti. Ljepo vrijeme.

Petak:

7.

Lanas je također sunce. Kako je lijepo šetati!

Sobota:

8.

Cijeli dan sam doma, jer me boluje. Čitam u jednom broju "Mladosti": "Skautisan se širi u cijelom svijetu svake godine sve više. Prema jednoj statistici, u ovoj godini ima 31.147. skauta više nego u prošloj." Samo što je taj broj star nešto godina. Koliko nas one godine imaju manje od lani?

Nedjelja:

9.

Oč! prslatka kisice! Kako si baš pogodila da padaš u nedjelju?

Ponedjeljak:

10.

Jos uvijek pada kiša, ali izgleda da će prestati.

Utorak:

11.

Imao sam vodni sastanak. Kada bi ga ocjenioao sa onih pet školskih ocjena, das bi mu ocjenu -3.

Šrijeda:

12.

Lanas je opet uprava. Bili su u crni. Svi se spremanju za stijegov sastanak.

Zadravec Rudolf

① Četvrtak

Četvrtak

27.-

Vrijeme je lijepo što me čuoli, me većir i imam
sostavio pa pregleđovanju došli je program u redki

Petak

28.-

dag. "Ne razvedu više novu" te je okamožniji isvjist
dag. Vrijeme je kruge, kuničić.

Sabota

29.-

Nemam više osobitog osim praznovaniog čitanja
me čupi. Vremenski izvještaj meteodolske stanice gošti:
njutno obvinio a poslovne ligepe ne već biće. -

Neobjed

30.-

Bješ sam me izletu ne rečim, opisao sam ga
u obveznim referatu.

Ponedjeljak

31.

Cudnovato, ali ovaj tjedan nemam bilo ništa
novčitoeg niti se skrivam. - Poje poslovne biće, a za
poslove poslovne nemam.

Utorak

Pravilnik

1

Blazeni sna mi godi: god moj stolov levoj
i tmu moje vrijeme, a slnogodi plosn je bio m. Nemam
ništa novog

Srijeda

Pisem ovaj dnevnik, jer se sudiš u svih seli kako
sme gde mogušto mogao. - Ne većir upozna. -

"Jedan" Izlet se klinisce.

U prvom redu isvan mog glavnog postavljanja o raziskujućem odnosno o "izletu" se nijerne osvrtim se na referat dr. blagajniku, koji piše u sedmiciu recenziju kojima li moći pogovoriti me putanjom postavljanja u tom referatu.

Na meni je red da posetim ovaj referat, pa li ja trebavam vratiti da pogovorim me postavljanju putanjom i tada voljim u referatu dr. blagajniku. Na koko mnom upucan u stran iznesene u istom referatu gđe je to se mene bila jedina novost te ja ne mogu i nemam da mogu me njege odgovor koji li nevoljio, pa da ostanjem omima koji će te sneti. -

Toga isvan mog donosnjeg referata e izlet je sa raziskivanja, -

U nedjelju 30. pr. ujutru ujutru, obučen uniformu, keru i tu igračku vojnu i došao prema tuzi da vidim deli je takođe došao, prema je bilo došlo obloženo. - Tadem samo i mihi neki pet kliničara pozabavljaju se i ja se metim kući po domu i dođem natrag.

Me malo svi se sastavili kod sva ih operativnika ih imaju. Ostale svi ih pet a do sada ih je bilo 14. (slavimo zdravstvo). No ipak bilo mi je me neku muku drugog, da ih takođe imaju i mi krenemo. Da bude je smanjeno još i dr. Bob.

Ni radijacija niti por klinice nekupi u

trajku i nati se sa brodom resnič stnjivore ne
tragi, te ih počnu sjetiti: da im veliki neko
to spremi i neke pose rode kako se vložiti
i koko išti, da koji ne desprije pool autu.

Vnaga se tā ujih tice. Uvaki čas te neko roni.
Dugi' doj-av, pet pregleolog haj ţi ta, Gospod
je'l iglema otaleko it. id.

Tako se mi koturama ke hruse divljih utrare
pema festinoma, golje' nos ještigov i dr. Lest, koji
je divjo se muro.

Šta li su misili oni prelozniči koji su nos
nijeli koko prelozimo. Neki se smiju, neki
prelose životu klinovju glorumu a ju' spustim
da mi ji znoti što oni misle te mouch -

Pa izgleolohi sma koo i neko krolo si inti-
mje sa drne gomil -

Ali ipak snuo se nekoko ova pola jole -
nojst domukli me konjskase. Ah! Tu je libo
drbe. -

Cim dootore zapolise rotu, pa onda obli-
getne mijepo i lokunje rode.

Fatin se jedan speti' isuji upele i popne
se ne drvo. Doki ja cim na uye'ga neko
siđe' stoji res se ~~druge~~ drugih pet bosonogih
popnu na druga drvo i u ploju koo Torni.
Drugi trče me putoh i rđem rode. Trci i drči
me okolo sa otvorim nosim koo. Uholjivoz i

urba. Četvrti se posezje kasijskst. Teti losje val m
veliku bov da bivu ispesi vole it. ob.

Oko podne poste se jeko neoblikovali kremlji
sme me Medvedgvo, golje suno ostoli oho gola sati
pa neko je počele kisje kremlji suno kusi. -

Nis brolo da Osibolta klinci uđuće u trk,
bov da ih sun mag goni. - Za baolore njiine
kužes neko pose nebo išu legovnje, da koji
ne vrije nos' to ne konsti mista. Kao glu-
homer dobro ju'tu!

Uim su dojli k Osiboltu ~~ba~~ barihi se na
lokerje vole. Ya im nedova, a oni se dle refu koo
da ih kajem. No ipak su neko ho dojli do vole
pa se mogili. Nis ukris u stajni da ih sprnji-
tum da se ne magaju vole. Otki mogu i
magije a tige lori. Ne je sres' da se milio
oda njih nije prehodio. i dolio. -

Od Osibolta suno kremlji u "Vucju jemu! Tu
j'opet hivo živo. Klinci počeli boreti borbenje u
vodu i dok ješten stoji kraj ~~iste~~ potoka omagi ~~sun~~
mu iše leota dode i bori' bumen u vodu preol
njego i polije ge te snijuci se prvoljek. -
Moravski orje inui se reventine, pa je toko velika
vejme njih mokri. -

Posto su se neko slosili; a i dolio vodu i su
polivenje (kojež mi nismo mogli sprnjeti)
lavili se me igračenje prelaze preko potoka. -

Bog z nade kako bise to smjelo, da nos opet vrijeme nije poginulo ~~čai~~ da prenemo kući; prenula je bilo teku oko 1/2 3. sata.

Ne srećušio smo ih u sreću, da smo otiski jer kod sano bili ne briješu, sidan seđah je počeo vjetar, da što smo te moreduši da koristimo da smo vodu semasali, pa je te nijesu pognešto sa gestomine pješčnjak i kletvama.

Tko sam mogao. Bio sam sretan, da smo bili ne briješu, a on u dolini: it opet ih misam, mogao spomenuti, da ne usazim komanjima vodu, a ne mogu slusati. -

Da li iako obvezat biti shodovlju u "Vas-joj jami" da nesnuam.

Po Žestinskom resti po stonu olicaju opet metesorje, gola me i uslonje ito je trojoli da tuge.

Nos da neli bili oreho neposlednje da je s njime da vjekov rot, jer je mislim da ipak imaju premje nje manje neke postinjenje, ali nos nisu htjeli slusati i ja sam bila presretan, da sam ih sve sive i sive doveo načeg, a ne a dijelom.

Iako je karav ještani milion răporovato, da je radi peste peste 25 tonove, nego da je s njima ne islet, a i ja sam stekao isto mišljenje

Pedoboh Zlatko
Tognić

5. travnja 1941. novijestila je Njemačka
rat Jugoslaviji.

10. travnja 1941 proglašena je Nezavisna
Država Hrvatska.

Vise puta vidim moje "Alince" i gra-
du. Dorinju mi: "Zdravo, Danco!", a me-
ni je veoma draga što ih vidim. U njim
razbavljaju dječju glavicomu vidim no-
je straže, vesele i žive. I uspomene se bude.
Nolik puta propisa mi u nizu žanor
glasova Procetara! Nolik puta pomisljam,
sjećam se vatreći u mojoj sobi, o našim
sjeđnicama uprave čete.

Pusti mi je duša. Fal' mi snaj naol,
koji je ispunjavao moju dušu, koji je moje
misli ispunjavao radostju - ja dobio sače
teh da ne propšćem.

Jednog ljetnog popod-
neva 1941. godine.

Dantu

Bambo
Morten
Glim
Pat
Mito
Tomi
Mojave

Dance
Morton
Glim
Pat
Mito
Tomi

~~stage~~

